teriũ nunqd marito reuerso ꝛ inuito possit itrare religionẽ. an vero debeat ꝯpẽsare adulteriũ car nale cũ spũali sicut fit compensatio qñ vterqꝫ la psus ẽ i fornicatione carnali. vt. j. de adul. c. pe nul. ꝛ vl. doct. fuit varij in hac sñia. ꝛ vr̃ p̃s ꝙ non fiat cõpẽsatio. qꝛ diuersaꝝ speꝝ ñ admittit ꝯpẽ satio. l. si cõuenerit. ff. de pig. acti. nõ. in. c. ij. ẽ. de po. Nã vxoꝛ sepata ñ dr̃ maculare torum mari ti. i ꝯtrariũ facit. qꝛ vtraqꝫ fornicatõ ẽ sufficiẽs ad sepatõẽ mr̃imõij q̃ adiuicẽ admittit cõpensatio ꝛ hac opi. tenuit Hof. i. c. illa. j. de diuoꝛ. Hosti. hic distinguit ꝙ aut accusat qs de spũali forni catione ꝛ ipe excipit de carnali ꝛ ñ ẽ audiẽd᷒ qꝛ si ꝯuicit de spũali non tenet mulier secũ habitare nisi vellet redire ad fidẽ. aut eꝯ accusat᷒ de car nali excipit de spũali ꝛ pri᷒ õ exceptõe ꝯgnoscẽ dũ ẽ tãqꝫ de piudiciali cũ ñ possit hẽtic᷒ accusa re vxoꝛẽ de carnali vl' de alio delicto ꝓ h. c. ex ceptionẽ de excep. ꝛ. c. a nobili. e. ti. si tñ ille vel let redire ad fidẽ ꝛ ꝯstaret õ fornicatõe vtriusqꝫ spũali. s. ꝛ carnali tc̃ fiet ꝯpẽsatõ ꝛ h opi. sat ẽ eq̃.

De conuersione infidelium. Rca.

Supra visũ fuit de cõuersiõe ꝯiugatoꝝ ad religionẽ. Nũc subijcit õ eoꝝ ꝯuersiõe ad fidez hẽt. õ ma. xxviij. q. i. ꝛ. ij. ꝛ. xxxij. q. viij. c. vno.

Laudabilẽ Sarracenus q machinatione christiane mulieris ipsius maritum occidit si cum ea matrimonium contraxit separatur licet postea sit reuersus ad fidẽ. sec᷒ si sine machinatõe illuz occiderit. h. d. vel sũma gñali᷒. Nõ põt qs illaz hr̃e i vxoꝛẽ cuius maritũ occidit machiatione ipi᷒ mlĩeris. sec᷒ si sine machiatõe ꝛ ẽ pulcher ꝛ qtidian᷒ casus. diuidit. nã due sũt ptes pncipales ꝛ ibi ad h. ꝛ q̃libet subdiuidit in cõsultatiõem ꝛ rñsiõẽ vt p se pꝫ. Nõ ibi i captiuitate. ꝙ sar racen᷒ licite tenet a christianis i huiũ. ẽ. n. licituz bellũ ꝯ sarracenos ꝛ sic oẽs capti in bello effici ũt hui. ff. de cap. q̃si p totũ. vide plene p Inno. c. sic. de iurẽiu. vbi gñalit dicit ꝙ oẽs capti i bel lo iusto ẽt si sint fideles efficiũt hui. h tñ dic de iure ꝓcedẽ. sꝫ hodie ex cõsuetudie vli christiãi nõ efficiũt hui ita nõ. dic Bar. i. l. hostes. ff. de capti. ꝛ postli. re. ꝛ ita pluries obsuatũ ẽ tpib᷒ nr̃is. Tẽ nõ ꝙ lꝫ matrimoniuꝫ non possit con sistẽ it eos q sũt diuerse fidi. xxviij. q. i. c. caue. tñ disparitas fidei a pn᷒ ñ hꝫ ipediẽ mr̃imoniũ iter vnitos ex postfacto i eadẽ fide nisi aliõ im pedimẽtũ sbsit. Tertio nõ qõ dixi i sũmario vt ñ restrigas dispõnez hui᷒ h᷒. c. ad sarracenos nã eadẽ ẽ rõ ꝛ fortioꝛ int fideles. qꝛ cũ istud ipe dimẽtũ ꝓueniat ex delicto atroci mai᷒ ẽ delictũ iter fideles q̃ꝫ si ifidelis occidit fidelẽ. sꝫ dubi tat magl de sarracenis seu ifidelib᷒ ꝓpt lucꝝ in de ꝓueniẽs cũ cẽnt reuersi postmodũ ad fidẽ. sꝫ nihilominus ẽt i eis dispõit ꝯtriuꝫ. Item nõ ma gnã ptatẽ quã hꝫ ecclia. põt. n. rõe delicti iducẽ nouũ ipedimẽtũ habile ad ipediẽdũ ꝛ dirimẽ dũ mr̃imõiũ p᷒ ꝯtractum. simile i. c. fi. j. de eo q dux. i ma. Quarto nõ ꝙ qs non dꝫ ꝯmittẽ delictuꝫ ꝓpt bonũ spũale qõ inde seqt ꝓ hoc vide ho. tex. cũ gl. i. c. quod ait. xiiij. di. ꝛ i. c. nõ magno. j. ne cle. vl' mo. Nõ i. ẽ. ad hoc. queꝫ posse ducere i vxoꝛẽ illã cui᷒ maritũ intfec sine dolo ꝛ fraude ipi᷒ mlĩeris. In glo. i. ibi idẽ ẽ. h glo. vsqꝫ ad fi. põit cãuꝫ sepatũ a termis lr̃e i q̃ rõe delicti idu cit aliõ ipedimẽtũ mr̃imõiale ꝛ dic clari᷒ vt hẽ tur i. c. fi. j. õ eo q dux. i ma. sꝫ h reqrit ꝓ declara tõe lr̃e nũqd sufficiat ista machiatõ de q̃ i lr̃a si occisoꝛ ñ cognouit illã mlĩerẽ durãte p̃m mr̃imo nio. Hosti. istat ꝛ tãdẽ cõcludit ꝙ sic. h. n. nihil dr̃ de adultrio. sꝫ solũ de machiatõe ꝛ ꝓ h facit sꝫ cũ. nã si iterficio vxoꝛẽ meã cã hñdi aliã vxo rẽ ego pecco i. l. cõiugij. mẽito ñ deõ hr̃e aliqõ auxiliũ a lege ꝛ sic ñ possũ apli᷒ ꝯhere mr̃imo niũ. vt i. c. i. de diuoꝛ. ꝛ. c. itfectores. xxxiij. q. ij. Jo. an. h distiguit ꝛ meli᷒ ꝙ aut itcessit i morte machiatõ vni᷒ puta qꝛ marit᷒ iterfecit vxoꝛẽ vt duceret bertã i vxoꝛẽ ꝛ tc̃ reqrit adulteriuꝫ pce dẽs ad ipediẽdũ ꝛ dirimẽdũ mr̃imõiũ ꝯtctũ cũ bẽta ꝛ sic vr̃ loq tex. i. c. is q viuente. xxxi. q. i. aut itcessit i mõte machiatõ vtriusqꝫ ꝛ tc̃ ñ reqri tur adultiuꝫ. vt i ista lr̃a. Si autẽ ñ itcessit pri᷒ adultiuꝫ lꝫ ipediat mr̃imõiuꝫ. vt i. õ. c. intfecto res nõ tñ ꝓbat iure ꝙ ꝯtctũ dirimat ꝓ h quod nõ. Hosti. i. c. ij. de ꝯgna. spi. In gl. ij. ibi pugnã tes ꝓ pr̃ia. nõ gl. ꝛ lꝫ gl. accumulet fidẽ ꝛ patriã ñ tñ ẽ necesse vt sil' ꝯcurrãt. nã licite qs pugnat ꝓ pr̃ia. xxiij. q. viij. i. c. si nllã. ꝛ hoc cãu põt isur gere fili᷒ ꝯ parẽtẽ. ꝛ sic qs magl obligat patrie q̃ꝫ parẽtib᷒. ꝛ fcit ad statutuꝫ q̃ cauet ꝙ hãnit᷒ possit impũe occidi. nunqd fili᷒ possit occidere patrẽ hãnituꝫ ꝛ dic ꝙ sic. qꝛ hãnit᷒ ẽ hostis ciui tat ꝛ hostẽ ciuitat etiã patrẽ posset occidere i pune. l. mĩme. ff. de reli. ꝛ sũp. fu. ꝛ ibi bar. ẽt per eũdẽ i. l. amissiõe. ff. de capi. di. In gl. fi. i si. nõ gl. ex qua hẽs casuꝫ i q̃ cessat ratihabitio ꝛ idẽ tenuit Jo. i. c. is q viuẽte. xxxi. q. i. ꝛ idẽ Elin. ꝛ Hosti. h ꝛ tñ postea Hosti. distiguit vtꝝ noie mlĩeris fuerit marit᷒ intfect᷒ vl' ne. vt p̃ cãu suf ficiat ratihitio. ꝛ nõ. ar. i. c. cuꝫ qs. de sen. ex. li. vi. Jo. an. dicit hãc distictõẽꝫ nõ ꝓcedẽ cuꝫ hic reqrat machinatio ꝛ nihil aliud dicit. vult dicẽ ꝙ vbi i actu reqrit machinatio sciẽter nõ suffi cit ratihitio cũ ñ possit machiatio iteruẽire p᷒ fcꝫ. sꝫ dic clari᷒ ponẽdo verã rõeꝫ decisionis gl. ratihabitõ retroĩhit ex fictõe iuris sꝫ ad h vt fi ctio ꝓcedat reqrit ꝙ duo extrema sit hilia ad il lũ actũ ppetrãdũ. s. tps i q̃ act᷒ fuit gest᷒ ꝛ tps ra tihitõis. si. n. alteꝝ istoꝝ deficit ñ ꝓcedit ratihi tio. qꝛ fictio ñ cãt sup ipossibili. de q̃ p̃ie p bar. i. l. si is q ꝓ ẽptoꝛe. ff. õ vsuca. exẽplũ gdã itfecit noie ifãt hoieꝫ dñi ĩfãs maioꝛ fcs hꝫ ratũ cer te h ratihitõ ñ ĩhit retro qꝛ ipossibile erat illũ ifã tẽ tc̃ tpis mãdare delictũ ñ q̃ põt trahi retro cuꝫ ñ dcat pl᷒ posse fictio q̃ꝫ veritas. ꝛ istud appel lat extremuꝫ ad qõ pone exẽplum in extremo

a q̄ si sit cōfictus habebā terminū ad certū gd
agēdū amic⁹ me⁹ noīe meo egit illud ego post t̄/
minū habui ratū nūqd h̄ sufficiat certe dicēdū
q̄ nō q̄2 cū post terminū nō potuissē vere facē ḡ
nec ficte. ꝑ h̄ ē pulcher tex. i. l. bonoꝝ. ff. rē rat.
ha. vide bo. glo. i. c. q̄3 sit. de elec. li. vi. ad ꝓposi/
tū ḡ cū post mortē mariti nō possit vxor machi
nari i ipsius mortē ḡ deficit h̄ extremū a quo ꝛ
sic nō ꝓcedit ratihabitio q̄2 q̄n deficit alteꝝ ex/
tremoꝝ nō hab3 locū ratihabitio.

Ex litteris. Si vxore i iudaismo re licta iude⁹ ad fidē cōuertit̄ cōi s ꝓles
assignat̄ eidē. h. d. vl' q̄ ad itellectū maxīe iuxta
glo. dic. Si alter ifideliū cōiugū venit ad fidē3
altero remanēte i ifidelitat̄ errore cōis ꝓles as/
signat̄ ꝯuerso. h. d. ꝛ ē cāus nō. ꝑ ꝯsulta. 2ª rñsio
ibi cū aūt ꝛc. Cōsultatō vero duo facit. ꝑ ponit
viri petitōem ꝛ defēsionē mulier. l. ibi ad qd. rñ
sio vero pape q̄druplicē ꝑmittit cām. ¶ Nō ꝑ
plura onera q̄ subit mater i creatione ꝛ i nutri
tōe filij ꝛ ꝓpt̄ h̄ onera materna cōmixtio mari/
ti ꝛ vxoris assūpsit denoiatōem a mr̄e vñ appel
lat̄ mr̄imoniū q̄si mr̄is munū. i. officiū q̄2 ma/
gis versat̄ officiū maternū q̄3 paternū qd tene
mēti. Et ex h̄ ꝛ ex tex. ifero q̄ vocabula dn̄t eē
ꝯña reb⁹ cōcor. c. cū fm aplm̄. de pbē. isti. de do/
na. §. ē ꝛ aliō. alr̄ aūt tale vocabulū dr̄ abusiuū
vt ē tex. cū glo. isti. de actio. §. sic itaq3. ꝛ dr̄ ab/
usio q̄n qs abutit̄ re cōtra suā naturā. ꝛ ex h̄ ꝛ ex
tex. collige q̄ vbi certū gd pticipat de nā duoꝝ
attribuit̄ ei de cui⁹ nā magi pticipat. l. qrit̄. ff. d
sta. ho. ꝛ. iiij. q. iij. c. hermafrodita. ¶ Nō 2° q̄
pr̄ habet filiū i ptāte ꝛ nō mr̄ ꝛ i qbus ꝯsistit pa
tria ptās. vide plene p glo. isti. de pa. po. ꝛ inter
ceteros effc̄s h3 vnū mirabile q̄ pr̄ pōt vēdē
filiū suū ꝓpt̄ necessitatē famis. C. de pa. q̄ fi. di/
stra. l. ij. ¶ Nō. gl. i. c. ij. de pig. Itē q̄cqd acqrit
filius acqrit pr̄i q̄ ad usufructū ꝑter q̄3 i castrē
si vl' q̄si de q̄ dic vt plene nō. in. l. cū oportet. ꝛ in
auē. excipit̄ ꝛ auē. idē q3. C. de bo. q̄ li. ꝛ isti. per
quas ꝑso. no. acq. p to. ¶ Nō q̄ l3 mr̄imoniū
denoiet̄ a mr̄e tñ filius seq̄t̄ familiā pr̄is. vnde
debet denoiari a pr̄e ꝛ nō a mr̄e ꝛ seq̄t̄ ciuitatē
ex ꝑsona pr̄is ꝛ nō mr̄is. l. i. ꝛ. l. assumptio. ff. ad
muni. Itē nō q̄ ēt iudeus h3 filiū i ptāte ꝛ ē rō
q̄2 iudei cōtrahūt iustas nuptias. j. d diuor. c. gau
demus. ꝛ sūt s̄b Romano iperio ꝛ sic gaudent
legib⁹ ipialib⁹ ꝑ h̄. l. iudei. ꝛ qd ibi nō. C. de iu/
de. nā ille ē i ptāte pr̄is quē ex iustis nuptijs ꝓ/
creamus. secus dic i filio nō lrimo. nā ille nō est
i ptāte pr̄is. isti. de nup. i fi. Itē nō q̄ puer seu i
fās post triēniū d3 ali apud patrē usq3 ad trien
niū mr̄ tenet̄ lactare filium. C. de pa. po. l. nec fi
liū. h̄ itelligo nisi mr̄ sit talis quā nō deceat lacta
re filiū vt nō. Azo. i sū. de pa. po. seq̄t̄ Bar. i tra
ctatu de alimēt̄ ꝛ h̄ cāu. debet lactari expēsis pa
tris. s3 si pater ē idigēs ꝛ mr̄ locuplex tenet̄ mr̄
alere filios ēt maiores. l. i. §. mlier. ff. de li. agn.
ꝛ i auē. si pr̄. C. de diuor. ꝛ scias q̄ i tm̄ alimēta
sunt filio debita a pr̄e q̄ pr̄ pōt cōpelli ꝑ iudicē
ad alimētādū filios. d. l. nec filiū. ꝛ dicit ibi glo.
nō. q̄ si pr̄ denegat filio iiuste alimēta ꝑdit patri
am ptātē qd bñ nō. vñ alibi dicit lex q̄ necare ē
filijs alimēta denegare. l. necare. ff. de li. agno. ꝛ
dicit ibi nō. gl. q̄ si filius moreret̄ ꝓpt̄ dfectū ali
mētoꝝ pōt puniri pr̄ ac si filiū ꝓprijs manibus
necass3 qd nō. ꝛ itellige q̄ pr̄ tenet̄ alere filium
ꝛ eꝯ filius prē3 nisi filius posset sibi q̄rere victū
ex idustria ꝛ hoc veꝝ quādo sit tal' ꝑsona quā
nō dedeceret opari alias nō tenet̄ laborare cu3
dedecore suo. l. si qs a liberis. ꝛ qd ibi nō. ff. d li.
agno. ꝛ vide gl. i. c. cū haberet. de eo q̄ dux. i ma.
¶ In glo. i. ibi ob negliā pr̄is nō istū casū ꝛ dic
q̄ ob hāc cām pōt filius ꝯpellē patrē vt eū emā
cipet de q̄ dic vt latius hr̄ i. l. fi. ff. si a pa. po. qs
fue. ma. ꝛ nō. isti. q̄ mo. ius pa. po. sol. i fi. ¶ In
ea. glo. ibi de iure qritū dic qritū. i. romanoꝝ q̄2
dicūt̄ qrites a qris q̄ ē hasta. nā hastati incede/
bāt q̄ inuenerūt patriā ptātē ꝛ dicunt̄ q̄ ad istū
effectū romani oēs q̄ sūt s̄b romano iperio. alij
vero nō recognoscentes romanū iperiū nō ha
bēt filios i ptāte. vñ dubitat̄ de Venetis ꝛ qui
busdā alijs de quo vide p glo. isti. de pa. po.
In ea. glo. ibi cōditōem pr̄is vl' mr̄is. nō. glo. q̄
nō ē spāle i pr̄e qd dicit̄ in tex. s3 idē ē i mr̄e cō/
uersa ad fidē ꝛ idē ꝓbat tex. nō. i. c. iudei. xxviij.
q. i. hēs ḡ casū singu. in q̄ mr̄ pōt petē cōem so/
bolē ꝛ iuito pr̄e pōt ꝑducere ad baptismū ꝛ dic
q̄ p baptismū soluit̄ ius pr̄ie ptātis vt ē tex. iū/
cta glo. nō. i. c. iudeoꝝ ea. cā ꝛ. q. ꝛ rō pōt esse q̄2
nō est cōueniēs q̄ iude⁹ habet filiu3 xp̄ianū in
sua ptāte cū ēt seruū xp̄ianū habere nō possit. j.
d iude. c. fi. Et ob p̄dcā dicit h̄ Hosti. q̄ papa po
terat h̄ se facilius expedire statuendo q̄ si alter
ifideliū venerit ad fidē sit pr̄ vl' mr̄ cōis soboles
assignāda ē ꝯuerso nisi sit doli capax q̄2 illi reli/
quūt̄ ꝓprie liberati. h̄ vltimū dcm̄ ego itelligo
rōe baptismi recipiēdi. nā si pr̄ venit ad fidē fi/
liū maiorē habens dico q̄ pater pōt petē filium
maiorē q̄2 p baptismū nō debet ꝑdere patriam
ptātem quā habebat i filiū cū debeat tūc eē me
lioris cōditōis q̄3 prius ꝑ h̄. c. iudei. ij. j. de iude.
vbi pat3 q̄ oīa bona sūt relinquēda iudeo ꝯuer
so ad fidē itelligo nisi p vsurariā prauitate3 illa
bona q̄sita fuissēt vt ē glo. nō. iūcto tex. de cōse.
di. iiij. c. iudei. ¶ In glo. i v. saluti ibi diuortio
fcō. ꝛ dic Inn. ꝛ cōit̄ doc. illā auē. si pr̄. ꝓcedere
qualitēcūq3 fiat diuortiū siue de iure siue de fcō
qd nō. bñ. Ex h̄ ifert̄ q̄ si ꝓpt̄ adulteriū mariti
mr̄imoniū separ̄ q̄ ad thoꝝ filij debēt ali a pr̄e
siue apud mi e3 expēs̄ pr̄is. idē si pr̄ de fcō reli/
q̄ret vxorē.

¶ De voto ꝛ voti redēptōne. Rrica

¶ Visū ē. s. de quodā voto in spē qd. s. emittit̄
p igressū religionis vl' p susceptōe3 fidei. Nūc
sbijcit de voto i gn̄e ꝛ ipsius voti redēptōe3. de
mā habet̄. xxvij. q. i. p to. ꝛ. xxxij. q. i. c. fi. repeti
tur in. vi. ꝛ in cle. ꝛ de fi. instru. c. qd super.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

DE peregrinationis
Eps ex cā mutāe pōt votū pe
grinatiōis i aliō qd̄ sit do magl
acceptū. vl' summa gn̄alius sic.
Uota psūt elemosynis r̄dimi vl' i aliud cōmuta
ri itercedēte supioris auctoritate ⁊ iusta cā r̄di
mendi vl' mutādi. h. d. 2ᵒ ps ibi respondemus.
Nō pᵒ. q a voto qs pōt dupliciter liberari pri
mo p r̄dēptionē vt si vult facere elimosynā seu
edificare hospitale sūptuosū vl' maritare domi
cellas vel qd simile. ⁊ h itēdit lr̄a dū dicit afflu
entia diuitiaꝝ ⁊c. ¶ 2ᵒ p cōmutationē in aliud
vt si vouit ire ad sepulchꝝ ⁊ petit vt fiat ꝯmuta
tio vt his teneat̄ ire romā vl' qd sile. ⁊ ex h ⁊ ex
tex. nō. q p̄cise nō tenet̄ qs p̄licē votū illud vel
aliud. s₃ pōt ex toto liberari largiēdo certū qd
i piā causā de hoc. j. ¶ 2ᵒ. nō q in cōmutatione
voti vl' eius redēptione nō pōt dari certa regu
la. s₃ totū depēdet ex arbitrio supioris q̄ ex di
uers̄ iformabit motū ai sui. ¶ Itē nō q r̄cōpē
satio q̄ fit p voto dꝫ eē melior ⁊ ideo magis ac
cepta. Ego putarē h dictū p̄cedere qn̄ sola vo
lūtas redimēdi vel mutādi subest vel sile. sed si
causa ē i vouēte puta q: ē debilis ad pegrinan
dū ⁊c satis ē q fiat cōmutatio in sileꝫ cāꝫ. l₃ illa
nō sit deo magis accepta p. c. qd̄ super his ⁊ c.
magne. j. e. facit qd̄ le. ⁊ nō. i. c. i. de re. permu. ⁊
sic vltra alios limitarē istū tex. ¶ Itē r̄pio dēꝫ
nō. beati Tho. qd̄ recitat archi. i. c. q hōa agūt
xvij. q. i. vbi dicit q oē ipedimentū supueniens
qd̄ hūisset a p̄ncipio ipedire votū si orit̄ pᵒ sc₃
hꝫ auferre obligatōēꝫ voti. qd̄ ē dēꝫ satis sing.
s₃ m̄tū ob. c. qd̄ sup his. j. eo. vbi ipedimentum
supueniēs facit mutatōēꝫ i aliā causā. ⁊ l₃ illud
sit magl tutū tn̄ de subtilitate credo p̄mū dictū
satis posse p̄cedere dūmō nl̄la culpa repiat̄ in
vouēte. nā si p me n̄ r̄manet q̄ minus votū psi
ciaꝫ s̄bsistēte bona volūtate debeo reputari ac
si votū p̄fecissē p hoc. c. dixit. de pē. di. i. ⁊ qd̄
nō. i. c. i. de eo q mit. i poss. facit i sili qd̄ nō. in. l.
qd̄ te. ff. si cer. pe. ⁊ i. l. si nō sorte. §. libertus. ff. d
ꝯdi. ide. ⁊ i. l. si vsusfructus mihi. de vsufr. lega. ⁊
ad. c. sup his pōt r̄nderi q p̄cedit qn̄ ipedimen
tū n̄ ē oīo voti ipeditiuū. s₃ difficultatiuū. aliō
. n. ē qd̄ sc₃ reddat̄ ipossibile. aliō qd̄ difficile fa
cit. l. ꝯtinuᵒ. ff. de v. ob. Cōit tn̄ obs̄uat̄. c. quod
sup his all'. ⁊ fac iste tex. dū dicit an ex īfirmita
te. Sꝫ p d̄claratōe p̄dictoꝝ ⁊ māe q̄rit̄ nūqd si
ne causa possit votū r̄dimi vl' ꝯmutari. Ho. dic
q ista vota q̄ a p̄ncipio fuerūt volūtaria psūt re
dimi ⁊ ꝯmutari cā exn̄te i vouēte dūmō ꝯmute
tur vel p redēptione det̄ aliquid magis vtile ⁊
deo magis acceptuꝫ. hoc nō. voluit Inno. sup
Reca. de obs̄. ieiu. Idē seqt̄ archi. i. c. p̄sbyt̄. lx
xxij. di. ego p̄bo per. c. de mīta. p̄pe si. j. e. dum
tex. al̄natiue loqt̄ dicēs. si necessitas exigat vl'
vtilitas p̄suadet. sufficit q̄ alterū illoꝝ. ⁊ ex illo
tex. infero ad limitationē quā. s. dedi ad istum
tex. vt ⁊c cōmutatio dēat eē vtilior qn̄ necītas n̄
suggerit cōmutationē voti. naꝫ pꝫ ex illo tex. q
sufficit necessitas vl' vtilitas. q̄ in casu necessitati
nō regrit̄ melior vtilitas. qd̄ nō. ⁊ vn̄ surgit hec
cōmutatio voti cū sit d iure diuino. dic vt colli
git̄. ex. c. magne. j. e. hec p̄cedunt i votis volun
tarijs. ieiunia aūt necessaria q̄ sūt inducta ab ec
clesia nō psūt cōmutari nec redimi sine cā exn̄te
i ipo obligato vt nō. Inno. sup Reca. i loco pal.
de ieiunijs vō idictis p sacerdotem i pn̄ia. dic
q ipsius arbitrio psūt ꝯmutari. sed sine arbitrio
ipsius sec'. sic itellige glo. nō. i. d. c. p̄sbr. lxxxij.
di. ¶ In glo. i. ibi cōmutatio pene aduerte. nā
iura all'. i glo. loquūtur d ꝯmutatione pn̄ie ⁊ n̄
pene ⁊ pn̄iaꝫ ꝯmutare pōt ille q pn̄iā iiūxit vl'
supior. vt le. ⁊ nō. i. d. c. p̄sbr. ⁊ d cōmutatiōe pe
ne dic. vt nō. p Inno. ⁊ alios i. c. i. de consti. ⁊ ē
ho. tex. cū gl. i. l. qd q̄. §. pena grauior. ff. de his
q nō. isa. vbi Bar. pōit nō. dictū q ex cā etiā pe
nā statuti pōt iudex ꝯmutare vel diminuere. vt
ij. q. iij. §. nōndum. ¶ In ea. gl. ibi ⁊ ē ar. q epi
⁊c. signa glo. ⁊ ideo glo. dicit ar. q: i tex. non sit
mētio de epo. s₃ de p̄sidēte. Inno. dicit q epi ⁊
supiores psūt dispēsare i voto nō aūt p̄lati iferi
ores p̄bat iste tex. iūcta supascriptōe ⁊ nō. sig.
h dictū. p quo facit qd̄ ipemet nō. i. c. ij. de eo q
fur. or. rece. vbi ponit vnā sing. regulā dicēs nl'
lū p̄latū citra epm posse dispensare in aliquo ca
su nisi i casibus in iure exp̄ssis. quā r̄gulā sequū
tur doct. i. c. si. de postu. p̄la. ⁊ ego adduco tex.
i cle. ij. de p̄ui. vbi nō. p̄bat̄ q p̄latus citra epm
n̄ pōt absoluere a sn̄ia excōicatōis a canone p
mulgata nisi vt dixi i casibᵒ iure exp̄ssis. Hosti.
hic dicit q iste tex. nō p̄bat dictū Inno. sed po
tius ꝯ. q: l₃ loquat̄ de epo nō dicit h p̄cedere ab
arbitrio suo. s₃ ab eius q p̄sidet ⁊c. fatet̄ tamen
q dictū i se ē veꝝ ⁊ s̄uat̄ de ꝯsuetudine ⁊ mini
me sunt mutanda ⁊c. l. mime. ff. de legi. pōt dici
q vbicūqꝫ iferior p̄latus hēret de iure sp̄ali ius
epale i p̄sonis q tunc possit dispensare in voto
sicut eps. q: talis pōt exercere iura sp̄alia pro h
glo. nō. i cle. i. de re. ec. nō alie. ⁊ per Inno. in. c.
statuimᵒ de ma. ⁊ obe. dico latius in. c. significa
sti. de so. ꝯpe. ⁊ tunc ista lr̄a stabit p̄p̄e vt q̄libet
presidens. s. hn̄s iurisdictionē epaleꝫ possit di
spensare i voto. nā vt ex fine littere colligitur i
hac cōmutatōe r̄grit̄ dispēsatio. s₃ p̄latus iferi
or nō dispēsat p h dico sacerdotē vota nō posse
cōmutare nisi modo p̄dicto. s. cuꝫ ipse iniunxit
ieiunium. ⁊c. ¶ In gl. fi. ibi sed in voto conti
nentie secus nō. glo. nā loqt̄ non soluꝫ i religio
so. s₃ i quolibꝫ vouēte continētiā. hosti. h ⁊ cōir
canoniste tenent oppositum dicentes q ex ma
gna causa pōt papa dispēsare circa votuꝫ con
tinētie ēt cū religioso. ponit exēplum si rex infi
delis vult redire ad fidem cum toto suo r̄gno.
si potest habere i vxorem monialem filiam alte
rius regis. nam istud est deo magl acceptuꝫ q̄ꝫ
continentia vnius hōis. maxime quia m̄rimo
niū est de iure diuino. ⁊ cum vxore est castitas
xxxi. di. nicena. ⁊ in. c. i. de vo. li. vi. ⁊ idē tenent

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

doc.in.c.cũ ad monasteriũ.de sta.regu.beatus Tho.fuit i opi.gl.lȝ pus tenuissȝ ꝯ. Jo.an no uissime disputauit sequẽdo opi.canonistaꝝ cõtra opi.theologoꝝ vt plene seqͣ sup regula semel deo dedicatũ.de reg.iur.li.vi.i mercu.ꝛ iquãtũ gl.dicit ꝙ castitas sola ẽ ꝛc.nõ itelligas ꝙ alie vͥtutes h ñ psit facẽ.vñ debȝ itelligi ꝙ castitas sola potẽs ẽ deo animas psẽtare.s.sine alijs vͥtutibus nõ tñ itelligas ꝙ alie vͥtutes absint sȝ nõ exigiͭ vt cõcurrãt eq̃ pricipalit.sȝ saltẽ debet hr̃e accessorie q2 nõ põt qs hr̃e vnã vͥtutẽ sine alijs licet possit hr̃e opus vͥtut.vt nõ.gl.nõ.i.c.nisi cũ pdẽ.i v.vͥtutũ.s.de renũ.ꝛ ex pdcis habes vnũ casũ i q̃ solus papa dispẽsat ꝛ lȝ hoc doc.teneãt tñ de iure apte h nõ ꝓbatͬ sȝ ego adduco.c.maiores.de bap.vbi dr̃ ꝙ maiores cãe sũt referende ad papã aliꝰ ẽ cãus i voto vltramarino emissũ ꝓ subsiduo terre sãcte tex.ẽ nõ.iũcta glo.i.c. ex multa.j.eo.

Venientes. Cõmutat papa votũ vltramarinũ i his maxime q̃ i puerili etate vouerũt.ꝛ duo facit.p̃ ponit formã voti.2ᵒ eiꝰ absolutõem ꝛ mutationẽ ibi nos. Primo nõ. ex tex.iũcta glo.i.ꝙ votũ emissũ i puerili etate efficacit obligat licet psẽtet facilitatẽ obtinẽdi cõmutationẽ ꝛ sic minor etas nõ ipedit obligationẽ deo ꝗrendã ꝛ dr̃ puer post vij.ãnũ.vt dr̃ i.ꝑhe.vi.ꝛ sic post doli capacitatẽ quis obligatͬ ex voto ꝛ ad h tenebis sẽp mẽti istũ tex.q2 nescio alibi ita claꝝ vide tñ ad materiã qd nõ. Jnno.i c.scripture.j.e. Scd̃o nõ ꝙ votũ emissũ in puerili etate vr̃ potius ꝓcedere ex q̃dã facilitate animi q̃ȝ discretõis arbitrio.ꝛ ex h ꝛ ex tex. põt sumi ar.optimũ ꝙ votũ emissũ ex ai facilitate obligat vouẽtẽ lȝ facilitas psẽtet cãm dispẽsãdi ꝛ cõmutãdi. Tertio nõ casũ i q̃ papa absoluit laicũ ab obligatõe q̃sita alteri laico.nã iste ꝺderat fidẽ alicui laico vt essent socij fideles i itinere. Sȝ ꝯ h opp.obligatõ ẽ de iure gẽtiũ ꝛ sic nõ põt ꝑ pricipẽ tolli.vt in cle.pastoralis.de re iudi.nõ. Jnno.i.c.q̃ i eccliaꝝ.de cõsti.legiste i.l. fi. C.si ꝯ ius vel vti.pu.maxie ꝑ papã respectu laicoꝝ.ad h vide singu.dictũ Jnno.i.c.iq̃sitõni de sen.excõi.vbi dicit ꝙ si papa vult laico auferre libros suos vl̃ simile nõ tenetͬ laicus sibi obedire cũ sibi nõ sit subiectus i tpalibꝰ. So.ꝯtrium vr̃ difficile ex dictꝭ doc.psẽt colligi due so.prima ꝙ papa h fecit ex plenitudie ptãtis.h so.nõ valȝ q2 nõ hȝ ptãtẽ absolutã circa ista q̃ sũt iuris naturalis seu gẽtiũ sine cã ẽt Jmpator respcũ laici vt nõ.i iuribꝰ.s.allͣ.scd̃a so.q̃ vr̃ placẽ Jnn.h vt sit h spãle cũ obligaͦ venit accessorie ad actũ spualẽ nec laicus põt ptendere ꝯmodũ bursale nã ista nõ erat ꝓpe societas cũ societas cõtrahatͬ ad lucrũ.l.coiri.cũ se.ff.ꝓ socio.vñ potꝰ isti dicebãtͬ comites q̃ȝ socij.ad h qd nõ.glo.i cle.ij.ꝺ penis.ꝛ nõ hãc so.q2 satis rõnabilͥ ẽ ꝛ hẽs casuȝ i q̃ papa absoluit quẽ ab obligatõne q̃sita laico Ego darẽ aliã so.ꝙ iõ papa potuit h absoluẽ q2 solũ obligaͦ erat ꝯcta ex fidei psẽtatõe.sȝ papa põt absoluere a iuramẽto cã iteruenĩete vt nõ.i c.quãto.de iuriur.h ãt sberat cã q2 minor etas Jtẽ q2 illã fidẽ psẽtiterat ob cãm sui itineris q̃ ꝺficiẽte facilius põt obtineri absolutio a psẽtatõe fidei ꝛ h solutõ mihi vr̃ verior ꝛ ꝓcedit magis sine scrupulo. Jn glo.i v facilitatẽ i fi.de h vide qd dixi i.c.dudũ.de puer.ꝯiu.ꝛ qd dicã.j.c.sequẽ. Abbas

Litteraturaȝ. Hoc.c.cõtinet nõ.ꝛ sing.decisionẽ ꝛ põt sic sumari. Simplicitͬ ꝑponẽs religionẽ igredi lȝ nõ igrediatͬ ñ ẽ reꝰ voti vl̃ gñaliꝰ põt sic sumari. Ex sola cõceptõe hõi explicãdi nõ obligatͬ qs ad bonũ ꝯceptũ exequẽdũ.p̃ ꝯsultaͦ.2ᵒ rñsio ibi tibi. Nõ p̃ ar.opti.ex tex.ꝙ error mortis naturalͥ ñ ipedit obligatõeȝ voti dũmõ vouẽs deliberate se obliget ad votũ de q̃ vide qd dixi i.c.sicut de regu. Scd̃o nõ ꝙ ex solo ꝓposito ideliberato i trãdi religionẽ ñ obligatͬ qs ad igressũ ꝯ qd gl. multũ istat.nã vr̃ tex.i oppositũ i.c.q̃ hõa agũt xvij.q.i. So.ex dcis gl.Jnn.ꝛ Hosti.pt elici h cõclusio ꝙ si nõ firmitͬ qs ꝓposuit seu deliberauit religionẽ igredi vel certũ q̃d pficere nõ obligatͬ ex sola cõceptõe animi. Si aũt deliberauit tũc tenetͬ ad executõem voti ẽt si vba nõ expssit.ecclia tñ nõ cõpellit ad voti executõem si de eo nõ cõstat.nã si ex pma deliberatõe seu agitatõe animi qs obligaretͬ ad religionẽ pauci essent studẽtes q̃ ñ eẽnt religioni obligati sȝ Hosti.cũ cõitͬ talia aio cõcipiãt.hic dicit h Abb.ꝙ votũ iitiatͬ ꝯfirmatͬ ꝛ ꝯsũmatͬ.iitiatͬ cũ ꝓpositũ i aio seminatͬ ex tali ꝓposito nõ obligatͬ nec q̃ ad deũ nec q̃ ad ecclia3 ꝛ sic põt itelligi iste tex. ꝯfirmatͬ cũ deliberatõ figitͬ ꝛ firmatͬ sup ꝓposito ꝛ tũc obligatõ oritͬ quo ad deũ ad h dictũ.c. q̃ hõa agũt.sȝ ecclia nõ cõpellit ex q̃ sibi nõ ꝯstat ꝯsũmatͬ ãt cũ vba enũciãtͬ ꝛ tũc efficacitͬ obligatur q̃ ad deũ ꝛ q̃ ad ecclĩã.vt i.c.lȝ.j.e.ꝛ sic cõitͬ sẽtiũt doc.nr̃i ꝙ ꝓpositũ deliberatũ ꝛ firmatum obligat quẽ ad executionẽ boni ꝯcepti ꝛ deliberati.sȝ beatꝰ Thomas scd̃a scd̃e.q.lxxxij.ar.i. dicit iter cetera tria necessaria ad obligationem voti.p̃ deliberaͦ.2ᵒ ꝓpositũ 3ᵒ ꝑmissio nõ.n.obligatͬ qs ṡm eũ ex sola deliberatõe vl̃ ex solo ꝓposito nisi sbseq̃tͬ ꝑmissio q̃ q̃dẽ ꝑmissio lȝ homini fieri nõ possit nisi ꝑ vba vl̃ alia signa exteriora tamen deo fieri potest solo corde.ipse eni respicit cor ꝛ non verba pro hoc.xiiij.q.v.in.c. si quid inuenisti.quandoq3 tamen ṡm eum conueniunt alia duo vt expressio verborũ3 que licet non sit necessaria quo ad obligatõnem est tamen vtilis vt saltem propter hominum verecũdiam non desistat a ꝑmissione sua.secundo interuenit quãdoq3 hominũ testioniũ h tñ duo non sunt de sba vt.s.dixi ꝛ quãuis Johã.an.ꝛ doc.simpliciter recitent hic dicta beati Tho.tamen mihi videtͬ ꝙ hec destruant multas theoricas canonistaꝝ vel saltẽ oportet illas restrigẽ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

nã hosti.hic ⁊ in.c.consulti.ꝫ.de regu. dixit. ꝙ
si quis proposito mutãdi vitã suscepit habitũ
religionis efficacit̃ ẽ obligat᷒ quo ad deũ ꝓpter
propositũ mutandi vitã.nã ꝯ̃riũ põt iferri ex
his dictis beati Tho. ꝙ non sufficiat solũ pro
positũ.etiã precedẽte deliberatione nisi sequat̃
ꝓmissio saltẽ corde facta.hec dicta multũ mihi
placẽt.nã nõ sequit̃ proposui firmiter i aio ali-
qd dare deo vel homini ꝙ ob h̃ sim obligatus
ad dãdũ exquo illã rẽ ñ ꝓmisi deo vl̃ homini
nã votũ causatur ex q̃dã pollicitatione.i.vni᷒
ꝓmissione.vt in.l.ij.ff.de polli.⁊ hec dicta bea
ti Tho.sequtur archi.i.c.q hõa.palle. ¶ Opor-
tet ĝ iura restrigere que firmãt decisionẽ super
proposito vt itelligãtur de ꝓposito cũ ꝓmissi
one.⁊ nõ ꝙ sola promissio non valꝫ nisi p̃cedat
deliberatio cũ proposito etiã respectu religiõis
lꝫ ꝯ̃riũ senserit Jo.an.i.c.dudum .d̃ puer.cõiu.
¶ In glo.i.ibi nec firmit̃ ꝓponẽdo.lꝫ glo.ui-
deatur velle vt firmũ ꝓpositũ sufficiat qd̃ est ꝯ̃
p̃dicta.tñ.ꝯ.i si.vr̃ itelligere d̃ proposito cũ aio
obligandi se deo.⁊ s̃m h̃ staret firma s̃nia beati
Tho.⁊ facit multũ pro eo iste tex. q simplr̃ dic̃
istũ aio proposuisse ꝙ religionẽ esset intratur᷒
⁊ nihilomin᷒ ñ obligatur.ĝ iura faciẽtia mẽtio
nẽ de proposito itelligũtur de proposito cũ aio
se obligãdi.ita ꝙ fuerit ꝓcessum ad promissi-
onẽ saltẽ corde. ¶ In gl.fi.ibi orit̃ actõ.hosti.
dicit ⁊ bñ h̃ ar.h̃ non colligi.q꞉ nullũ pactũ h̃ in
teruenit.⁊ de mã dic vt i.c.i.ꝫ.de pact.

Scripture Per igressũ religiõis solui-
tur votũ religiõi nõ cõsonũ.vl̃ aliter.
Omne votũ mutabile ẽ i votũ religiõis.⁊ ẽ nõ.
decisio itelligẽdo ꝙ h̃ fiat sine auctãte supior̃
Pro declaratõe tex.q̃ro d̃ positõe casus. Ho.
dic qdã vouerat visitare sepulchꝝ sãctũ demũ i
trauit religionẽ voto ñ ꝯpleto dubitabat̃ an iste
eẽt ver᷒ re᷒ fracti voti ⁊ rñdet̃ ꝙ nõ ꝑ rõeꝫ que
hẽt̃ i lra.sꝫ dubitat̃ nunqd h̃ cõmutatio possit
fieri sine auctoritate supiori̾. Inno.dicit se cre
dere ꝙ sic.lꝫ tuti᷒ sit vt hẽatur dispensatio ⁊ sic
trãseunt cõir doct.sꝫ ꝯ̃ h̃ facit tex.i.c.i.ꝫ.eo.vbi
dicit̃ ꝙ etiã i meli᷒ votũ cõmutari nõ debꝫ sine
arbitrio p̃sidentis. ¶ Itẽ obligat᷒ hõi ñ libera
tur.lꝫ velit soluere rem meliorẽ.nõ eni contigit
liberatio nisi solutione ei᷒ qd̃ debet̃.ff.si cer.pe.
l.ij.⁊ isti.qui.mo.tol.ob.i pri. Ho.ꝯ̃riũ vr̃ dif-
ficile.sꝫ credo posse dici ꝙ aut aliqs vult ꝯmu-
tare tꝑale obseqũ i aliud tꝑale vl̃ i aliquod ali-
ud ꝑpetuũ non itrãdo religionẽ ⁊ ñ põt sine au
ctoritate supioris ꝑ p̃dicta. Aut vult igredi reli
gionẽ ⁊ tũc necessario non reqritur supioris au
ctoritas.rõ q꞉ ꝑ igressũ religionis obligat nedũ
opam suã.sꝫ etiã dedicat seipꝫ.vñ ñ ẽ verisile ꝙ
de᷒ velit exigere obsequm tꝑale ab eo q se sibi
reddidit i suũ imo p̃ma obligatio vr̃ confusa i
posteriori facit qd̃ nõ.in cle.si dominũ .d̃ reli.⁊
vene.sanc.⁊ i.l.grece.ff.de fideiu.tuti᷒ tñ est su
pioris auctoritatẽ hr̃e. ¶ Ultio scias ꝙ Inno.

posuit gl.satis vtilẽ ⁊ quotidianã ⁊ v̄satur p̃nci
palit̃ circa irritationẽ voti ⁊ ponit duos casus
p̃ncipales i qb᷒ votũ irritat̃ seu eius oblatio im
peditur. Prim᷒ casus gñal̃ qñ deficit conditio
generalis vl̃ sp̃alis apposita i voto. Generalis
ꝯditio ẽ multiplex.vt si deo placuerit.si potero
⁊c̃. q̃qdẽ conditiões gñales itelligũtur etiã si
ñ exp̃mãt̃.vt i.c.⁊ si christus.de iureiu.⁊.c.bea
tus.xxij.q.ij.⁊ h̃ dictũ nõ.q꞉ optie sẽit ꝓ his q̃
dixi i.c.i.ꝫ.e.vt supueniẽte totali ipedimẽto vo
ti nõ sit necessaria ipi᷒ ꝯmutatio.sꝫ tollit̃ ipius
obligatio de defectu gñalis ꝯditionis.sꝫ sp̃ales
cõditiones sũt multe vt si fili᷒ me᷒ liberabit̃ vel si
ab hac ifirmitate ꝯualuero ⁊c̃.si.n.d̃ficit ꝯditõ
ñ obligat̃ qs ad executionẽ voti.ꝓ h̃ tex.a ꝯ̃rio
xxij.q.si.c.i.⁊ ex h̃ nõ ꝙ votũ põt emitti cũ ꝯdi
tiõe ⁊ ꝙ ex defectu ꝯditõis tollit̃ ois obligatõ
voti.an aũt ꝯpleta ꝯditõe qs possit ꝯpelli ad ex
ecutõnẽ voti. Inn.ꝙ sic.sꝫ dubitatur vtꝝ i exẽ
plo p̃misso sit fili᷒ me᷒ liberabit̃ ⁊c̃.possit qs cõ
pelli adipleta conditione adiplẽ votũ ⁊ vr̃ p᷒ꝙ
ñ s̃ꝫ Inno.q꞉ tale votũ ñ vr̃ licitũ.sꝫ simõiacũ
q꞉ vult emere sanitatẽ a deo vl̃ ab aliq̃ sancto ꝑ
dationẽ reꝝ tꝑaliũ.i.q.i.q studꝫ.dꝫ.n. simplicit̃
deo offerre cordis ꝯtritiõeꝫ ⁊ postea rogare ꝓ
sanitate seu alia ꝓsꝑitate. Alij aũt dixerũt h̃ vo
tũ eẽ licitũ.q꞉ cũ deo ñ ꝯmittit̃ simõia.q꞉ omia
sũt dei.vt i.c.tua.d̃ deci.⁊ sic ñ dat ꝓpũ ꝓ cõse-
q̃nda sanitate. Itẽ q꞉ simõia ñ ꝯmittit̃ sine ex
p̃sso pacto ⁊ cũ deo nullũ pactũ iteruẽit.sꝫ solũ
mõ iste pollicet̃ aliqd se datuꝝ nec sufficit men
tal̃ simõia.q꞉ vix reꝑit̃ aliqs faciẽs bonũ q nõ
ducat̃ ꝓposito conseq̃ndi remũeratõm a deo.
nã ⁊ ipse deus ꝓmittit remuneratõeꝫ ꝓ elemo
synis ⁊ alijs bõis tꝑalib᷒ Mathe.xxv.⁊ pro h̃
qd̃ hr̃ Genes.xxviij.c.⁊ hec opi.vr̃ placere ho-
sti.ꝓ q̃ adducit i ar. xxviij.q.i.§.ex his.⁊ se.ꝓ
h̃ ego ẽt adduco.c.medicinã.de pẽi.di.i.vbi di
cit̃ peccatũ tuũ elemosynis redime ad idẽ.c.aie
defũctoꝝ.xiij.q.i. ¶ Itẽ dedicare aliqd deo ẽt
s̃b conditõe ẽ qd sp̃ũale.sꝫ sp̃ũale põt cõmutari
cũ sp̃ũali sine vicio simõie.vt i.c.ad qões.d̃ re.
ꝑmuta.⁊ vid̃ ad p̃mũ ho.tex.iũcta gl.i v̄.dena-
riũ.i.c.p̃sb̃r.xxxij.di.sẽit.d.c.vnicum .xxxij.q.
vlt.vbi dr̃ q̃ sine cõditõe vouẽt sine cõditõe sol
ui d̃hẽt.licite ĝ votũ emittit̃ cũ cõditõe ⁊ h̃ ma
xie tenẽdũ ẽ vt tota christiãitas vt ita dixeri̾ q̃
vlat̃ i huiusmõi voti ñ afficiat labe simõie.⁊ h̃
q̃ ad p̃mũ cãꝫ irritatõis voti.2᷒ irritat̃ votum
p̃ncipalr̃ ex defectu ptãt̃.⁊ h̃ mltiplr̃ põt contin
gere vt i suo mõacho clerico filiofa. marito ⁊
vxõe. Et p᷒ circa suũ dubitat̃ nũqd obliget̃ ex
voto.cõclusio Inn.ẽ ꝙ ꝑ votũ ꝑ qd̃ pat̃ p̃iudi-
ciũ dñice ptãt̃ ñ obligat̃ su᷒ ar.i.c.relatũ.de sen.
ex.⁊ i.c.si su᷒ sciẽte.liiij.di.secus dr̃ i alio voto
puta si vouit orõnẽ dicẽ vl̃ qd sile. In mõacho
dic idẽ eadẽ rõe.ñ.n.põt emittẽ votũ abstinẽtie
vl̃ ꝑegrinatõis sine licẽtia sui supiori.vt.xx.q.
iiij.c.ij.sꝫ aliud votũ ꝑ qd̃ alij ñ scãdalizant̃ nec
dat̃ sibi vagãdi mã emittere põt puta vt dicere

psalteriuȝ vel simile.nã plus põt mereri ẜm In
no.ꝛ hñ.ꝛ si qs fecit votũ añ igressũ religionis
nõ põt illud post igressũ exeq vt nõ.i.c. mona-
chis.xx.q.iiij.qõ itelligo i voto religioni ñ cõso
no.nã si p̄us vouisset dicere psalteriũ vl' qd siẽ
nõ puto h̄ tolli p igressũ religionis ꝛ sic limita-
rẽ istũ tex.nã quẽadmodũ p⁹ igressũ voto p̄nt
se obligare ad h̄.ita ꝛ votũ emissũ ante igressuȝ
exq̃ ẽ cõpassibile cũ religione nõ tolliť p igressũ
ꝑ h̄.c.i.š.e.ꝛ.c.cõmissũ.de spõ.dubitať i filiosa.
seu ipubẽ.Cõclusio ẽ ꝙ ipubes obligať si ẽ do
li capax vt i.c.ij.š.eo. fallit i igressu religionis
qꝛ i illo reqriť tp̄us.xiiij.ãnoꝝ i masculo ꝛ.xij.i
feia vt i.c.ad nr̃aȝ.š.de regul'.ꝛ.xx.q.ij.c.i.ꝛ.ij.
filiussa.ãt maioꝛ obligať ad votũ qõ exeq põt si
ne p̄iudicio p̄rie p̃tãtis.sȝ cũ p̄iudicio hui⁹ p̃tãs
nisi pr̃ cõsenserit nõ obligať ꝑ h̄ tex.ẽ in.l.ij.ff.
de polli.dicit tamẽ Inn.limitãdo illã.l.ꝙ solu-
ta p̄ria p̃tãte teneť filius ad iplere votũ de q̃ du
bito.ẽ.c.qdã.ꝛ.c.placꝫ.de ꝯuer.ꝯiu.nã vt ibi pa
tet si maritus itrauit religionẽ ꝯdicẽte vel igno
rãte vxore ꝛ ad petitõeȝ vxoris reuocať nõ te
neť mortua vxore igredi religionẽ qꝛ emisit vo
tũ tpe ihabili q̃ idẽ dicẽdũ i filiosa.exq̃ executõ
nẽ voti non ꝯtulit ad tp̄us habile facit qõ in sili
nõ.i.l.si nõ sortẽ.§.libertus.ff.de ꝯdi inde.ꝛ hãc
p̃tẽ puto verioꝛẽ lȝ opi. Inn.sit tutioꝛ. Dubita
tur insup in vxore ꝛ marito dicit Inn.vxorẽ nõ
obligari ex voto abstinẽtie vl' p̄egrinatõis nisi
marit⁹ ꝯsẽtiat vt i.c.voluit.ꝛ.c.maifestũ.xxxiij.
q.v.vbi videť tex. ¶ Itẽ dicit i marito vt non
possit se obligare ad votũ abstinẽtie seu p̄egria
tõis sine licẽtia vxoris.qꝛ marit⁹ ꝛ vxoꝛ nõ iudi
cãť ad iparia vt i.c.gaudem⁹.j.de diuoꝛ.nõ pu
to h̄ dictũ vltio absolute veꝝ.nã cũ maritus sit
caput ꝛ ñ vxoꝛ vt i.c.cũ caput.ca.cã ꝛ.q. ꝛ iura
supius all'.videlꝫ.c.voluit ꝛ.c.maifestũ.loquñť
i vxore ꝛ fũdãt se sup ẜbiectõe i q̃ ẽ mlier respe
ctu mariti ꝛ iõ glo.nõ.i.d.c.maifestũ.dixit aliõ
.i marito nisi marit⁹ vellet emittere tale votuȝ p
qõ p̄iudicaret iuri vxoris.nec ob.ꝙ maritus ꝛ
vxoꝛ nõ iudicãť ad iparia.qꝛ illud veꝝ q̃ ad de
bitũ carnale exigẽdũ.sed q̃ ad alia vxoꝛ ẽ q̃si fa
mula viri.vt dicit tex.i.c.h̄ imago.ꝛ.c.mulierem.
xxxiij.q.v. Ex qbus isero ꝙ marit⁹ sine licentia
vxoris põt emittẽ aliqõ votũ abstinẽtie dũmõ
vt dixi nõ p̄iudiceť mulieri sȝ vxoꝛ nõ põt emit
tere sine licẽtia viri ꝛ ꝙ plus ẽ si marit⁹ cõsensit
põt postea reuocare ꝛ lȝ male faciat vxoꝛ tñ nõ
põt ꝯdicere.vt ẽ tex.i.d.c.maifestũ.ꝛ.d.c.voluit
ꝛ si vtq; l'alť coꝝ emisit votũ añ ꝯtũ mr̃imonij
ñ põt alť exeq cũ p̄iudicio alteri⁹ vt nõ.i.d.iuri-
bus.põt tñ vxoꝛ illud vouere sine cõsẽsu mariti
qõ dare põt sine cõsẽsu suo.vt nõ.i.d.c.maifestũ
ꝛ de voto cõtinẽtie dic vt dixi i.c.carissimus.de
ꝯuer.ꝯiu. ¶ In clerico seculari dicit Inn.ꝙ ñ
põt emittere votũ p̄egrinatõis sine ꝯsẽsu epi sui
lȝ votũ ꝯtinẽtie seu religionis sic ad hoc.c.duo
sũt.xviij.q.ij. De epõ dicit ꝙ nec votũ p̄egrina
tõis nec religionis põt emittere sine licẽtia supe
rioris.vt i.d.c.lȝ.de reg.fallit i voto vltramari-
no vt i.c.magne.j.e. Idem dicit i abbate vt sine
cõsensu epi h̄ vota nõ possit emittere vel sui su-
p̄ioꝛ'.xviij.q.ij.c.abbates ꝛ h̄ nõ.tãq; q̃tidiana.

Non est. Executõ voti vltra
marini auctoritate
pape põt ex cã differri.h.d. Tria fac.
p̄ p̄mittit exoꝛdiũ.2⁹. submittit narratõeȝ.3⁹. cõ
clusionẽ.scd̃a ibi sane.tertia ibi ideoq;. ¶ Nõ
p̄ ꝙ nedũ voti cõmuta⁹ vel redẽptõ sine supio-
ris arbitrio faciẽda nõ ẽ vt i.c.i.š.eo.sȝ nec etiã
ipsi⁹ voti dila⁹ nõ q̃ põt qs executionẽ voti ꝑp̃a
auctoritate differre ¶ Scd̃o nõ.ex h̄ ꝛ ex tex.
ꝙ differẽs executionẽ voti põt dici voti trãsgres
soꝛ. ¶ Itẽ nõ ibi cõsiliũ ꝛ auxiliũ ꝙ licite p̄lati i
pẽdũt cõsiliũ ꝛ auxiliũ dñis tp̄alibus ꝑ cõsuatõ
ne reipu.maxĩe istante regni turbatõe ꝛ ex hoc
põt argui ꝙ p̄latus põt eẽ de cõsilio regis facit
qõ le.ꝛ nõ.j.õ rap.c.i archiep̄atu.facit qõ habe
tur.xcvj.di.i.c.duo sũt ¶ In gl.i.ibi nõ disp̄ẽ
sat sȝ declarat.hec so.vr̃ apte ꝯ tex.i.c.i.j.eo.vbi
votũ redimiť ꝛ cõmutať ex dispẽsatõe supioꝝ.
vnde dic ꝙ nõ solũ põt declarare supioꝛ.vtꝝ vo
tũ stringat sicut facit i iuramẽto vt i.c.venerabi
lẽ.de elec.sȝ ẽt põt dispẽsare cõmutãdo vel ad-
mittẽdo redẽptionẽ voti.ut i.c.magne.j.e. ꝛ in
c.i.š.e.sicut i iuramẽto.nã q̃nq; declarat q̃nq;
absoluit ab eo.xv.q.vi.c.nos sctoꝝ.ꝛ.c.aucto
ritate.nõ i.c.quãto.de iuriur.ꝛ ad ꝯtiũ glo.dic
formaliť ꝙ lȝ votũ sit de iure diuio tñ dispẽsatõ
ꝛ redẽptio seu cõmutatio nõ fit sine cã.nã ex ta
cita mẽte iuris diuini h̄ fieri põt vt clare colligi
tur ex.d.c.magne ¶ Itẽ papa ꝛ epũs tenẽt locũ
dei vt i.c.mulier.xxxiij.q.v.ꝛ fiet dispẽsatõ au
ctoritate diuina ꝛ nõ hũana ꝑ h̄ facit qõ dicã in
glo.se. ¶ In eadẽ glo.ibi subintelligiť si cõmo
de ꝛc̃.signa hanc p̃ticulã glo.ꝛ tene cã mẽti ꝙ i
voto itelligiť cõditõ general' si cõmode fieri po
terit ꝛ idẽ dixi i.c.i.š.e.sȝ iquãtũ glo.dicit ꝯmo
de nõ placꝫ qꝛ puto ꝙ ipedimẽtũ difficultatis vo
ti nõ auferat obligationẽ.sȝ reddit facilitatẽ dis
pẽsãdi ꝑ h̄.c.i.š.e.vbi põderať cã isirmitatis.
¶ In glo.ij.ibi nõ ẽ securus q̃ ad deũ nõ. glo.
singu.nã quotidie ad hoc solet allegari ꝛ h̄ di-
ctũ potes extẽdere vbicũq; papa dispẽsat ꝯ ius
diuinũ sine cã.vt ille cũ q̃ dispẽsať nõ sit tutus q̃
ad deũ.rõ qꝛ papa teneť defendere ius diuinũ
vsq; ad animã ꝛ sanguinem xxv.q.i.c.sunt qui
dam.ꝛ idem dicendum in absolutione a iuramẽ
to eadem rõne.vnde nõ valet absolutio a iura-
mento sine causa vt singu.nõ. Inno.in.c.cum in
ter.de renun.ꝛ glo.in.c.quanto.de iuriur.ꝛ hãc
glo.sequuntur cõmuniter doc.hic ꝛ vide p In
no.in.c.cum ad monasteriuȝ.de statu regu. ꝛ p
Archi.in.c.florentinuȝ.lxxxv.di. Quid auteȝ
de his que sunt de iure positiuo nunquid dispẽ
satus per papam sine causa peccet. do. Pe.di-
cit se credere ꝙ nõ.ꝛ iõ concludit ꝙ si papa dis
pẽsat cũ aliq̃ sine cã sup pluralitate beneficioꝝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dispensatꝰ licite retinet nihil allegat. tu vide In no. i. d. c. cū ad mōasteriū. vbi h̄ apte firmat. sed illō dcm̄ nū q̄z approbaui. ɔtrariū sentit Jo. an post hīn̄. Tho. ā. de p̄bē. i. c. de mlta. ⁊ maxime nō. ꝓcedit illud dictū i dispēsatione sup ꝑalitate bñficiorū. cū oia bōa ecclesiaꝝ sunt dei. vt i. c. cū ex eo de elec. li. vi. ⁊ sba dei ordinata ad certos vsus vt paupū ⁊ similiū nō dʒ conuerti ad vtilitatē ꝑuatā sine cā. vt. c. rō. ā. de p̄ben. Jtē ius positiuū ē fundatū sup rōne. i. di. c. cōsuetudo. ergo papa cū dʒ esse bonꝰ pastᵃ. nō dʒ relaxare ius sine ratiōabili cā. nec dʒ apud eum esse personaꝝ acceptio. Fatēdum tn̄ ē ꝙ si facit tenʒ dispēsatio q̄ ad nos. ⁊ de h̄ aliqd dixi. d. c. de multa. ⁊ plenius in repetitione. §. q vo. Vide ꝑ Jo. an. i. c. dudū. ij. de elec. ⁊ p̄dicta inducit do. An. ɔ religiosos ipetrantes dispensationē a papa. vt possint transire ad laxiorē regulā. nā si nō subest cā nō ē ille tutꝰ quo ad deū. Idē dicit si religiosus p̄ficit̄ eccl̄ie seculari curate cā lr̄ia non subsistente. puta q̄z nō ē aptꝰ ad officiū p̄dicandi vel exercitiū cure. nā ꝓpter h̄ bonū publicum emanauit illud ius dispensatiuū. vt religiosus possit p̄fici ecclesie seculari. vt in. c. ꝙ dei. j. de sta. reg. ⁊ ꝓ his allego glo. nō. in. c. monachi vagātes. xvi. q. i. q̄ dicit ꝙ si religiosus p̄ficitur ecclesie seculari non vt prosit s; vt p̄esit. peccat mortaliter cū veniat ɔ uotū. Jn glo. fi. ibi ɔ vtilitatē p̄uatā sentit ergo glo. ꝙ in regno Vngarie versabatur vtilitas ꝑuata ⁊ i ciuitate hierosolymitana vtilitas publica. qō intellige si iste emisit uotuʒ pro subsidio terre sancte. s; si pro sua deuotione. tūc colligeretur arg. ɔ q̄z i executiōe sui voti versaret̄ vtilitas p̄uata. ⁊ in succursū regni vtilitas publica.

Licet Ecclesia cōpellit heredē laicū ꝑ excōmūicationē ⁊ bonoꝝ subtractionē ad executionē voti vltra marini ad qō se obligauit ꝓ defuncto. h. d. quo ad lr̄aʒ. p̄mo ponit exordiū. 2ᵒ ibi accepimus narrat factū. 3ᵒ ibi mandamus concludit. quarto cōminat̄ ibi nesionꝰ. ¶ Pr̄io nō ex isto tex. i p̄n. ꝙ nō tenet̄ qs votū aliqō emittere. sed post emissū tenet̄ necessario adimplere. regulatur ergo votū a natura cōtractꝰ q a p̄cipio fuit volūtas ex postfacto necessitas. l. sicut. C. de ac. ⁊ obli. ¶ 2ᵒ nō ꝙ pat̄ pōt aliqd iūgere filio sub i terminatione maledictiōis p̄rne. pōt ergo p̄r ex cā maledicere filiū quēadmodū bñdicere. ⁊ magnꝰ effectꝰ visus ē plerūq; ex maledictione vel bñdictiōe p̄ana. maxīe i filijs patriarchaꝝ. vt legit̄ i li. Gen̄. ¶ 3ᵒ nō ꝙ ecclesia pōt cōpellere laicum ad executionē voti. vn̄ sicut maxīe rōne iuramenti laicus ē de foro ecclesie. vt in. c. fi. de fo. cōpe. li. vi. ita ⁊ ratiōe voti. Jtē nō ꝙ rōe peccati papa pōt ꝑuare laicum dignitate seculari ⁊ iure succedendi in ea. ¶ Jtē nō ꝙ heres non adimplēs volūtatē defuncti ēt circa executiōeʒ voti p̄dit ōe emolumentū successionis. non solū ergo p̄uat̄ heres si nō soluit legata ⁊ fideicōmissa vt in auc̄. hoc ap̄lꝰ. C. de fideicō. s; etiam si non adipleat onera extriseca sibi a defūcto iūcta qō nō. ⁊ hoc ꝓcederet ēt si ɔ̄functꝰ decessit sine testamēto. nā hic nulla fit mētio de testamēti factione. ¶ Jtē nō ibi ordinē genitur̄ tex. valde nō. ꝙ in regnis ⁊ dignitatibus secularibus succedit̄ ꝑ filios ordine geniture. vt sic p̄mogenitus debeat p̄mo succedere. ⁊ eo defuncto sine sobole scd̄s. ⁊ sic deinceps. ⁊ ex hoc ⁊ ex tex. collige aliud dictū nō. ꝙ i regno succedit̄ nō per electioneʒ. ɔ̄rium nō. glo. i. c. moyses. viij. q. i. vbi per illuʒ tex. dicit reges p̄ficiendos ꝑ electionē quēadmodum obseruatur i iperio. vt in. c. venerabilē. de elec. sed dic ꝙ consuetudine illud p̄mum ioleuit. vt filij regum succedant ⁊ esset electio. ⁊ pro hoc vide bona glo. vij. q. i. c. deniq; ⁊ facit hodie qō habetur in. li. feudoruʒ. de feu. nō alie. c. imperialem. §. p̄terea. ¶ Nō ibi si dictus rex sine prole ⁊c̄. tex. apertum ⁊ nō. ꝙ i regno p̄ouenienite ex genere vlteriori nepos p̄efertur fratri patris. naʒ vides hic ꝙ rex Vngarie decessit relictis tribus filijs. p̄mogenitus successit i regno. ⁊ post mortem eius non successit secundogenitus. ⁊ aduerte ꝙ hoc ē clarū qn̄ p̄mogenitus in vita sua adeptus est regnū. Sed dubium est qd si ante adeptionem regni viuente patre decessit p̄mogēitus relicto ex eo filio. nūquid filius p̄mogēiti debet succedere auo suo i regno an vero secundogenitꝰ. Jn hac. q. plene consuluit Old. ⁊ ponit cōsilio. cclxiij. ⁊ tandeʒ concludit hunc filiuʒ primogeniti p̄eferēdum patruo. ⁊ nititur ꝓbare iure diuino naturali ⁊ scripto. nā de iure diuino p̄genitus regl̄r succedit in regno. Jtem ius p̄geniture pōt alienari sicut ɔpertū ē in persona Esau qui vendidit fratri suo Jacob iura p̄geniture. ergo hoc ius ē trāsmissibile ad heredem. ⁊ per ɔ̄ñs cū filius habet ius p̄geniture. ḡ ipse ⁊ n̄ secūdogenitꝰ dʒ succedere. De iur̄ naturali probat q̄z pater ⁊ filius censētur eadē p̄sona. xxxv. q. iij. §. hac auc̄te. l. fi. C. de ipu. ⁊ alijs substi. r̄p̄sētatur ḡ pater in filio. ꝓ hoc liberorū i fi. ff. de. v̄ sig. vbi p̄r ꝑpetuat̄ i filio de iure positiuo. ꝓbat q̄z in successione reꝝ ꝑuatarū plures filij p̄emortui tenent locum patris. ita ꝙ succedūt in hereditate vua cū patris per stirpem. ⁊ non per capita. vt nō in auc̄. de hē. ab intes. §. i. ⁊ insti. eo. ti. §. filius. ⁊ nō benep̄dicta. maxime in eo ꝙ dixi ꝙ ius p̄mogeniture transmittitur i posteriores. etiā viuente patre ⁊ de iure diuino consistebat i multis ius p̄mogeniture. ⁊ vide triplex ius positū per glo. in. c. q̄z periculosum. vij. q. i. ad quam gl. addit. Jo. an. q̄rtum effectum. nam in fine habebat benedictionem paternā. Jtem duplicez ptē in hereditate. insuper benedicebat suis fratribꝰ ⁊ vide qō habet̄ gen̄. xxvii. c. que soleo recensere in benedictione ɔuentuū. ⁊ adde qō. ā. dixi ꝙ nepos debet preferri patruo. sequitur Johā. an. in addi. spe. super rubrica de feu. ⁊ Bal. in. l. cum antiquioribus. C. de iur̄ deli. ¶ Jn glo. iij. nota hoc arg. glo. ⁊ vide glosa. lxxxij. di. in. c. p̄soyter. ⁊ meliorem in. c. penitentiā. de peni. di.

iij. ⁊ magis dubitat̃ i extraneo. nã i filio nõ ẽ tantũ dubiũ. q2 nõ minꝰ pr̃ miseret̃ i filio q̃3 i seipo l. si quidẽ. ff. q̃ me. cã. ⁊ dic vt nõ. i palle. iuribꝰ ¶ In glo. fi. in fi. extra gl. habes tres solutões sed tene menti vltimã. quia nõbilioꝛ est ⁊ quotidie allegat̃. ⁊ eam tꝫ Inno. hic et cõiter doc. ⁊ lꝫ glo. loquatur de regno. idem est in comitatibus ⁊ in alijs dignitatibus secularibus. vt probatur hic. nã ille secũdogenitꝰ erat dux ⁊ p̃uatur ducatu absq3 eo ꝙ sibi relinquat̃ legitima. ⁊ nõ ex mente glo. ꝙ licet i rebus priuatis fiat diuisio e qualiter inter filios. vt in auc. i successione. C. de legi. here. tñ i dignitatibus primogenitꝰ p̃fertur alijs. ⁊ sic poterit cõtingere casus ꝙ alij filij etiã sine eorũ cã priuabũtur legitima. vt si pater nihil hẽat preter dignitatẽ secularem. ⁊ hoc fuit inductũ propter bonũ publicũ ne diminueret̃ dignitas. Item si plures succederẽt insolidũ res pub. lederet̃. vnde fm pħm. Multitudo principatuũ noxa est. vñ ordine nature vnus dꝫ eẽ princeps. vij. q. i. in apibus. Nũquid aũt alij filij debent mendicare. dic Jo. an. ꝙ nõ. sed est eis assignãdum tãtum p pmogenitũ attenta facultate ⁊ dignitate pricipatus vnde possint cõgrue sustentari. ita tñ ꝙ tãtũ remaneat pmogenito vñ possit honorifice regere pricipatum. quod bene nõ. nõ ei3 debemus recedere a iure cõi. nisi quatenꝰ stringit rõ recedendi. l. pcipimꝰ. C. de ap. seruata ergo itegritate pricipatus subueniendũ est alijs filijs ita nõ. dicit Jo. an. in r̃gula sine culpa. de reg. iu. li. vi. i mercu. qñ hereditas ex cõsuetudine debetur pmogenito. nam dꝫ subuenire suis fr̃ibꝰ iuxta facultatem hereditatis. al's cõsuetudo eẽt irrõnabilis. ⁊ p illa cõsuetudine q̃ viget iter nobiles facit dictũ beati Bernardi q cõsultꝰ a quodam comite super diuisiõe hereditatis paterne bellissime r̃ndit. ꝙ si sunt nobiles melioꝛ ẽ qñq3 alio⁊ filiorũ dispersio q̃3 hereditatis diuisio. si sũt laboratores faciãt vt velint. si mercatores tutioꝛ est diuisio q̃3 cõmunio. ne infortuniũ vnius alteri iputet̃. ⁊ facit pmũ p his q̃ dixi de successione i dignitate. vt pmogenitus alios excludat ⁊c. ¶ Quero cõsuetudo ẽ ꝙ maioꝛ natu succedat int̃ alios comites. ⁊ cõtigat ꝙ aliquis comes añ adeptã dignitatẽ habuit vnũ filiũ. postea ea acq̃sita habuit aliũ. quis illo⁊ erit i dignitate prioꝛ. ⁊ vr̃ ꝙ maioꝛ natu. p. l. emãcipatũ. ff. de sena. ⁊. ff. de pe. l. moris. §. parẽtes. ff. de decu. l. ij. §. filius ar. cõtra. C. de decu. l. vltima. §. i. ⁊ ibi nõ. ⁊ l. neminẽ. ⁊ l. post. ⁊ l. si q decurio. hoc dic Cy. i dicta. l. emancipatum. vt refert Cau. de comento. ⁊ hoc nõ Jo. an. in regula sine culpa de reg. iu. li. vi. in mercu. ¶ Oppo. extra glo. vr̃ ei3 ꝙ exquo iste rex morte p̃uentus nõ poterat votũ pficere nõ tenebatur p alium exequi. quia in voto intelligitur illa cõditio generalis si potero. vt nõ. gl. sup. c. px. ⁊ Inno. i. c. scripture. ṡ. eo. ⁊ dixi i. c. i. ṡ. eo. So. Inno. istat tandẽ ponit nõ. solutõem. ꝙ qñq3 qs vouit visitare terram sanctã ob deuotõe3. qñq3 p subsidio terre eiusdẽ ipẽdẽdo. p̃ casu nõ tenetur qs votum exequi p aliũ supueniẽte ipedimẽto. 2ᵒ casu tenet̃. qa exq̃ vouit pro subsidio debet ipendere melioꝛi modo quo põt. ⁊ nõ hoc singulare. nã facit ad limitationẽ quã dedi i. c. ṡ. eo. vt votum emissum p deuotione non obliget vouẽtẽ superueniente ipedimẽto oĩno ipeditiuo. ¶ Itẽ nõ hic ꝙ vbi qs se obligat ad certũ qd q̃ põt facere p aliũ ex pediri si nõ põt per se tenetur p alium ⁊ clarꝰ pbatur hoc. j. eo. c. sup his. nam videmus idẽ in alijs obligatõibꝰ facti. quarũ executio trãsmittitur ad heredes. l. veterum. C. de cõt. ⁊ cõmit. sti. ⁊. C. vt actio. ab here. per totum. Hosti. tamẽ limitat primum dictũ qñ ipedimẽtũ nõ erat tẽpoꝛe emissionis voti. al's autẽ ne votum delusorium videat̃ tenetur votũ redimere. q̃ ego ñ puto verum qñ vouẽs fuisꝫ certꝰ de ipedimento ppetuo. al's dꝫ itelligi cum pmũ cõmode poterit. ar. in. l. nepos pculo. ff. de v̈bo. sig. Item pone aliã limitatõem. vt ex ipedimẽto superueniente tollatur obligatio voti qñ prius nõ fuit i mora in executõe. al's aũt puto votũ cõmutãdũ vel r̃dimẽdum. ar. i. l. ij. ff. si quis cau. ⁊. c. fi. j. de iniur. ⁊ dã. da. Ex his iferẽ ad solutõem alterꝰ q. quid si filꝰ nõ se obligassꝫ ad executõem voti nũqd teneret̃ ad executõe3 voti paterni. Inno. dicit ꝙ sic. sꝫ tunc posset cõpelli per priuationẽ hereditatis. non autem per coactionem personalem. ⁊ sic non posset excõmunicari. nisi se obligassꝫ fm eam. do. Ant. putat ꝙ exquo sponte adiuit hereditatem potest cõpelli per excõmunicatõem. quod mihi satis placet. nam adeũdo quasi 3xit. ad hoc quod legi. ⁊ nõ. in. l. moꝛe. ff. de acqui. he. p hoc tex. in. c. si heredes. ṡ. de testa. ⁊ q̃ ibi nõ. Et ex p̃dictis põt instrui an ⁊ qñ heres possit cõpelli ⁊ quibꝰ remedijs ad executionẽ voti defũcti cohereeatur.

Magne Cõmutat papa votũ vltramarinũ i vigilias orationes ⁊ ieiunia. tunc maxime cum cessat cã que induxit ad vouẽdum. ita ẽt ꝙ expẽse fiende in eundo ⁊ morando ⁊ redeundo integraliter mittant̃ in terre sancte subsidiũ. h. d. Diuidit̃ principaliter in tres partes. pmo ponitur facti narratio. 2ᵒ allegat̃ p ⁊ cõtra ibi. ⁊ qd tertio diffinitio ibi. cũ igit̃. ¶ Primo nõ ex isto tex. i pricipio maxime iũcta glo. ꝙ eps ñ potest dispẽsare in voto pprio. nã non dꝫ quis auctorizare in facto suo. vt in cle. ij. de re eccl. nõ alie. ⁊. l. i. ff. de aucto. tu. ¶ Secũdo nõ ibi crucem dominicam ⁊c. ꝙ delatio crucis qñq3 ẽ signum pegrinatõis. licite ergo pegrinaturus ad sepulchrum dominicum assumit crucem dominica3 quãdoq3 est signum ordinis. vt patet in istis fratribus sancti iohannis in. c. cum ad sedem. de re sti. spoli. quandoq3 est signum dignitatis. vt in archiepiscopis ⁊ patriarchis qui faciunt ante se portare crucem. vt in. c. antiqua. de priuil. ¶ Tertio nõ ꝙ i quolibet negocio sunt tria regulariter attendenda. quid licet. qd deceat. ⁊ quid

expediat. ⁊ nō ꝙ verbū licere refertur ad equitatē. Equitas vō ē iustitia dulcore misericordie tēperata ſm beatū Cyprianū. verbum vō decet referṫ ad honestatē. verbū expedit ad vtilitatē ⁊ ista sunt diuersa īter se. nā multa licēt q̄ n̄ dcēt. nō eni decꝫ filiā cōtrahē matrimoniū sine cōsensu patris vt i. c. i. de despon. ipub. nec ēt expedit cum mulieres sepe laborent ꝯ ꝓpria ꝯmoda. l. si pater. C. de spon. ⁊ tñ. licet vt i. c. sufficiat. xx. q. ii.

¶ Nota ibi vouere. ꝙ verba imperatiui modi qn̄qꝫ ipoṙtāt cōsiliuꝫ qn̄qꝫ necessitatē. debēt ḡ intelligi ſm materiā subiectā ēt in eadē rōne. nam vt hic vides tex. nō. i quadā oratione fuit dictuꝫ vouete ⁊ rddite. ⁊ tñ primū referṫ ad cōsiliū. 2ᵐ ad ipeꝛium debēt ḡ intelligi ſm subiectā materiam de quo vide tex. expꝛssum in cle. exiui. de v. signi. ⁊ nō ꝙ cōsiliū diuinū ē vt quis obliget se ad vota nā magis mereṫ apud deū. naꝫ illa sunt do acceptioꝛa q̄ cū licet nobis nō impendere gr̄a tñ dilectionis ⁊ deuotionis ipēdimus. xxxiij. q. v. c. tūc saluabiṫ. xxviij. q. i. iaꝫ nunc. ⁊ quis magis mereaṫ ex preparatione boni operis eiusdem an religiosus qui se obligauit ex voto an secularis qui facit spōte vide glo. nō. i cle. si dn̄m. de reli. ⁊ vene sanct. vbi concluditur ꝙ religiosus.

¶ Itē nō ꝙ prelat⁹ deliquēs magis aggrauatur ex suo peccato q̄ꝫ ꝑsona priuata ꝓpter malum exemplū quod prebet subditis xi. q. iij. c. ꝑcipue. nō illā auctoꝛitatem qō fit a prelatis ⁊c.

¶ Nō in v. verū ꝙ senectus est qdā defectus habens i se laboꝛes ⁊ doloꝛes. nā inquit Terenti⁹ ⁊ ipsa senectus moꝛb⁹ ē. ⁊ facit ad qōnē. Nūquid statutū disponens i cā infirmitatis habet locū i causa senectutis.

¶ Nō ibi sine cuius assensu tex. nō. ꝙ sine consensu capituli episcop⁹ n̄ pōt emittere votuꝫ ꝑegrinatiōis. qō tenet hic Inn. cum hoc sit negotiuꝫ magnum ad h̄ qō nō in. c. q̄ꝫto. de his que fi. a prela.

¶ Itē nō episcopū n̄ posse emittere votuꝫ lōge ꝑegrinationis sine licētia pape. secus aūt vbi ꝑegrinatio non est longa qō tenet hic Inno. ꝑ tex. ibi tādiu. Et ex hoc et ex tex. nō ꝙ epūs nō pōt sine cā se absentare ab ecclesia sua ⁊ dicit Hosti. alibi nō ita bene probari.

¶ Sed ego adduco melioꝛē tex. i. c. eps de ꝯse. di. iij. vbi tex. dicit ꝙ cessante īfirmitate non debet eps saltē diebus dominicis abesse ab ecclesia sua ⁊ nō istū tex. iūcta glo. sua ꝙ episcopus tenetur diebus dominicis ⁊ solēnib⁹ itéresse officiis ecclesie sue

¶ Nō i v. cū igiṫ argumētum ex q̄ sumitur auctoꝛitas cōmutandi votum ⁊ dicit Inno. ꝙ non opoꝛtebat ire ꝑ argumēta cū sit expressū Leuitici. c. vlt. vbi patet ꝙ q̄daꝫ vota cōmutabāṫ in veteri lege. Item Numeri. xxx. c. vbi vota ratificanṫ ⁊ reuocanṫ ab his in quorū potestate sūt ipi vouentes.

¶ Nō ibi sinite non curandū de maledictis aliquoꝝ dūmmō n̄ recedam⁹ a tramite veritatꝭ. vn̄ qdā ph̄us. Cōsciētia didici maledicta ꝯtēnere. ⁊ alibi scribiṫ. Cōscia mens recti fame mendacia ridet. sed hec et similia intelligo qn̄ qs nō pōt obuiare maledictis alias aūt crudelis ē q negligit famā suā licet confidat de bona cōscientia qꝛ sunt duo nobis necessaria cōscientia quo ad nos ⁊ fama quo ad ꝓximos vt dicit tex. nō. xij. q. i. c. nolo. ⁊ alibi dicitur ꝙ deterioꝛes sunt q fame nr̄e detrahunt q̄ꝫ qui substantiā dirūpūt vi. q. i. deterioꝛes ⁊ ꝓ maledictis cōtēnēdis vide bonū tex. xi. q. iij. c. intrr vba laudātū.

¶ Ultimo nō ꝙ cessāte causa voti nō cessat votum cōtra qō facit qꝛ regulariter ad destructionē cāe sequiṫ destructio cāti vt in. c. cum cessante. de appel. So. itelligo istū tex. qn̄ cessat cā ipulsiua ⁊ non finalis. nā cā finalis voti ē placere deo ſꝫ cā ipulsiua fuit qꝛ volebat ire ad illū comitē. simile in. c. ex pte ij. de puer. ꝯiu. ⁊ ad h̄ nō. ⁊ tene menti illum tex. aduerte tñ ꝙ licet ad cessationeꝫ cāe ipulsiue nō cessat effectus tñ prestatur facilior cā dispēsandi vt h̄ optime ꝓbaṫ.

¶ Oppono ꝯ tex. nā videtur sibi cōtrarius nā ꝑ clare iuenit istū epm non fuisse obligatū ex voto qꝛ illud emisit sine consensu ecclie sue ⁊ sine licentia generali vl' speciali ipsius pape ⁊ tñ papa postea cū illo dispēsauit si foret obligatus. nam relaxatio presupponit vīculū vt in. c. ad dissoluēduꝫ. de despon. ipub. ⁊ in. l. decē. ff. de verbo. oblig. So. Hosti. multū istat ⁊ varie loqtur ex cuius dicto elicio tres solutiones. p̄ma ꝙ spāle sit i voto vltramario. naꝫ sicut spōsus carnalis ⁊ religiosus emittūt hoc votū vt i. c. ex multa. ⁊. c. fi. j. co. ita ⁊ epūs q est spōsus spiritualis ⁊ religiosissim⁹ vt dicto. c. ex multa. ⁊ ex hac solutione dicendū ꝙ allegatōes pape procedūt generaliter i alijs votis. Sed in votis vltramarinis non est necessaria dispensatio. alia so. ꝙ generaliter eps non pōt emittere votū ex quo diu ē absutur⁹ ab ecclesia sua sine licentia pape tñ votū valet in preiudiciuꝫ ipius vouētis. simile i. c. qō i dubijs. de renūc. ⁊ in. c. cū tp̄e de arbi. Tertia so. ꝙ cuꝫ sit generale passagiū ad predicādum mandatum ꝑ papā possunt epi vouere qꝛ oibus clericis videtur tūc data licētia pape vt i. d. c. fi. al's requiriṫ licentia pape ⁊ in hac vltia solutione videtur residere. Hosti. ſꝫ contrariū facit iste tex. nā hic nō erat generale passagiū cum papa allegaret ꝯ votū ipi⁹. vnde satis pōt dici ꝙ de stricto iure tale votum non obligat prelatū sed ad cautelam ne alij scandalizētur debet fieri cōmutatio ⁊ sic valebit i sui p̄iudiciū vt patebit in secūda solutiōe. Sed vltra alios q̄ro quare votū cuꝫ sit de iure diuino pōt i melius ꝯmutari cessante cā in vouēte auctoritate epi ut in. c. i. š. co. ⁊ ieiunia indicta ab ecclesia nō pōt ꝯmutari ēt i melius per illum epꝫ cessante cā vt nō. Inn. super Deca. de obser. ieiu. cū ius diuinū lōge magis obliget q̄ꝫ ius positiuū vt i. c. fi. de cōsue. xxv. q. i. i. c. sunt quidam. So. credo posse sic responderi vota emittunṫ pure i seruitiū ⁊ placentiā dei. vnde si ꝯmutātur i melius non soluitur obligatio voti imo auget nā cōmutatio debet fieri in id qō est deo magis acceptū vt dicto. c. i. ⁊ sic ex volūtate diuina hec vota cōmutantur ⁊ redimūtur. ⁊ generaliter ex

volūtate creditoris pōt vnū ꝓ aliud solui insti.
q.mo.tol.obli.i pri.⁊ ꝑ hoc tex.h i v. cum igit
⁊ qđ habetur Leuiti.c.vlt.sed ieiunia idicta ab
ecclesia fiūt nō solū ad carnē macerādā ſʒ ob de
uotionem certi tpis vnde sunt qualificata i tem
pore ⁊ ob reuerentiā sanctoꝝ vt reddamꝰ deci
mā totiꝰ anni sic i quadragesima iđ ī suffic aliđ
soluere qꝛ per solutionē alterius nō satisfit cau
se istitutōis ieiunioꝝ. ¶ Itē nō lʒ iferiori venir
sine causa ꝯ ꝯstitutōem superioris.vt i cle.ne ro
mani.đ elec.iđ nō lʒ epō ꝯmutare sine cā ieiunia
iiuncta ab ecclesia. ¶ Querit Jo.an.de tribus
qōnibus.p̄ an oia liceant.secūdo an oia deceāt
tertio an oia expediāt. Quo ad p̄mū dic ꝙ sic.si
nō fiat ꝯ fidem.xl.di.c.si papa.nec al's peccet et
hoc i mortalibus peccatis lege diuina. secus de
mortalibus lege canonica vel humana cum ipse
nō ligetur suis cōstitutionibus patet i eo qđ nō.
i.c.ꝑ tuas.ij.de simoni.de accu. ad petitōem.⁊ i
c.lʒ. Quo ad scđm si est iusta causa ꝙ sibi decʒ
⁊ ecōtra. Quo ad tertiū si ordie iudiciario agit
semꝑ expedit facere iustitiā nec illā ꝑuerti. vt.c.
i causis.de re iudi.lʒ qñqʒ ꝑ cām differr.đ renū
cia.c.nisi.§.ꝓ graui. Abbas.

QUod super Impe
dito ad
tēpus exequi votū vltramarinū ꝯcedi
tur dilatio.ꝑpetuo vero ipedito idicir redēptio
i eo ꝙ magis expediat terre sancte.h.d. Cōis di
uisio.scđa ibi nos aūt. tria fac.p̄ ponit generalē
doctrinā.secūdo duplicē distīctōem.p̄ma ibi.vū
credimꝰ.secunda ibi rursus.tertio soluit consul
tatōem indecisam ibi.de mulieribꝰ. ¶ Primo
nō ex isto tex.ꝙ ad votū exequēdum qs precise
cōpellitur cessante rōnabili cā.⁊ sic hēs casum i
quo obligatus ad factū p̄cise cōpellir nec suffic
prestare iteresse.⁊ hoc ideo.qꝛ hoc votum obli
gat de iure diuino.vt in.c.lʒ.s̄.eo. ⁊ regulariter
an obligatus ad factū sit precise cōpellendꝰ.dic
vt le.⁊ nō.i.l. stipulatōes non diuiduntur.ff. de
vbo.obli.⁊ l.si quis ab alio.ff.đ re iudi. ¶ Se
cundo nō ibi sine distinctione.ꝙ mandatum p̄n
cipis sine distinctōe factum admittit excusatōeʒ
probabilis cause facit.c.si quando.s̄.de rescrip.
⁊.c.ex parte de offi. dele. ¶ Tertio nō ⁊ tene
mēti ꝙ viuētes ex ꝓprio artificio pñt dici iopes
nā excipit ab eo ꝙ dixerat đ opibus ⁊ exceptō
debet esse a regula.vt nō sup̄ Beca.de re.iu.li.vi.
¶ Itē nō ꝙ in considerāda facultate alicuius
debemus inspicere vtrum habeat aliquam artē
⁊ facit ad materiam illoꝝ qui cōueniūtur īq̄ztū
facere possunt. ¶ Itē nō ꝙ ipedimentuʒ ēt per
petuū nō tollit obligatōem voti si fuit emissum
ꝓ subsidio terre sancte.secus dic si fuit emissuʒ
pro deuotione vt dixi i.c.licet.s̄.eo. ¶ Iteʒ nō
ꝙ nō valēs agere penitentiam sibi iiunctam a sa
cerdote nō liberatur ab obligatione. sed debet
fieri cōmutatio seu redemptio. ¶ Itē nō.ꝙ lici
te sacerdos iiungit in penitentia ꝑegrinatōeʒ ēt
diuturnā ꝓ remedio peccatoꝝ. ¶ Nō ꝙ vxo
res nō tenentur sequi maritos votū ꝑegrinatio
nis exequētes. ¶ Ultimo nō ꝙ mulieres licite
emittūt vota peregrinatōis ēt ꝓ subsidio terre
sancte.ſʒ quia tex.vr hic approbar pugnaʒ chri
stianorum ꝯ saracenos pōt probabiliter dubita
ri.nunquid p̄cipibus christianis sit licitum mo
uere bellū ꝯ infideles ⁊ eis auferre dominiū et
principatus ⁊ alia bona Inno.multum exquisi
te tractat hic istam māʒ.⁊ primo concludit ꝙ in
fideles licite dominia ⁊ principatus ⁊ alia bona
quia deus subiecit orbem rōnabili creature nec
inter homies distinxit.postea superuenit ius gē
tiū ⁊ habuit locū illđ.quodcūqʒ calcauerit pes
tuus tuū erit.ita ꝙ licite infideles acquisiuerunt
dominia iđ molestari sine causa ñ debēt a christi
anis.fatetur tamen ꝙ si ifideles sunt ifesti christi
anis vel aliter delinquūt contra legem nature ꝙ
papa poterit cōtra eos inducere bellū. ⁊ eos p̄
uare huiusmōi bonis.Hosti.dicit ꝙ si infideles
nō cognoscūt dominū ecclesie licite possunt bo
nis spoliari per id quod habetur. Ecclias. decꝰ
trāsferetur a gēte in gētem regnum ⁊ in euāge.
licite data ē mihi potestas i celo ⁊ i terra.quam
quidē ptātem trāstulit christus i vicarium suuʒ
ſʒ si cognoscunt dominū ecclesie nec sunt i festi
christianis debēt tolerari ⁊ pro opi. Inno.facit
c.dispar.xxiij.q.viij.ſʒ pro opi.Ho.vide tex cū
glo.i.c.si de rebus.xxiij.q.vij. heretici tamē ex
cōstitutionibus sanctorum patrū possunt licite
oibus bonis spoliari qꝛ magis delinquūt ipsi q
fidē semel agnouerūt q̄ʒ ifideles.vt in.c.vergen
tis. de here. Fallūt predicta i prouintia hieroso
lymitana qꝛ cū sit cōsecrata in sanguine christi
nō debet esse in dominio ifideliū maxime cum
multi iperatores illā acquisiuerūt dominio chri
stianoꝝ. ¶ Secūdo p̄cipaliter querit Inno.
si delinquūt infideles ꝑ quē debent puniri. ⁊ cō
cludit ꝙ per papam qꝛ est generalis vicariꝰ in
terris ⁊ ipse deus fecit vnū ouile ⁊ vnū pastorē
vt habetur in euangelio.⁊ sic infideles velit nō
lint sūt de illo ouili.⁊ dicit Inno.ꝙ cū ifideles ñ
habeāt aliā legē licitā preter legem nature si deli
quūt i illā puniūtur ꝑ papam ad istar dei q puni
uit sodomitas.vt habetur Genes.xviiij.c. ⁊.ij.
q.i.deus omnipotens. ¶ Iudei vero si derelin
quūt ꝯ legē eorum i moralibꝰ puniūtur ꝑ ecclīā
⁊ aduerte qꝛ Inno.totā iurisdcōeʒ infideliū vr
attribuere pape.quod nō ꝓcedit indistincte. naʒ
sunt sub romano imperio vt patet. C.de iude.et
C.de paga.ꝑ to.ad idem.c.postulasti.j.de iude.
¶ Item imperator saltem quo ad exercitium
hʒ iurisdictōem super vniuersum orbem ⁊ ē do
minus mūdi.l.đ precario.ff.ad.l.rhodiaʒ đ iac.
⁊.l. hū a zenone.C. de q̄dri.prescrip.fac qđ ipse
Inno.nō.in.c.licet ex suscepto.de fo. compe.
vbi dicit ꝙ si imperator non est negligens ſʒ sub
diti sunt sibi rebelles non succedit papa in iu
risdictōe sed debet iuuare imperatorem ad do
mandum rebelles.ar.in.c.cum ad verum.xcvi.
distic.vnde concordando dicta Inno.⁊ iura.s̄.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

alr̃.distinguo q̄ quedā sunt crimina ecclesiastica
⁊ in istis papa exercet iurisdictionē in infideles
sicut exercet contra fideles.vnde si iudei vel alij
infideles delinquerēt ꝯ matrimoniū papa seu ec
clesia posset in eos aiaduertere vt in.c.nouit de
iudei. In criminibus vero non ecclesiasticis im
perator exercebit iurisdictionem. ¶ In mixtis
vero locus erit preuētioni ad hoc vt plene dico
in.c.cum sit generale.de fo.cōp. vnde in peccato
ꝯ naturam dico q̄ vterqꝫ pōt esse iudex q̄ꝛ hoc
peccatum principaliter cōcernit dei reuerentiā q
est conditor vniuersalis creature.nā ob hāc cau
sam ecclesia īpedit se ꝯ laicos de crīe vsurariū ēt
īfides vt in.c.post miserabilē.⁊.c.fi.j.de vsur̃.
¶ Ultimo hic querit̃ nūqd sit licitū christianis
expellere iudeos ⁊ alios infideles de regnis su
is ⁊ eis auferre bona. Inno.dicit q̄non .ex quo
non sunt infesti christianis nec aliter delinquūt ꝯ
legeꝫ nature vel legē licitā.sed Oldra.plene dis
putat consilio.xci. ⁊ ibi cōcludit q̄ priuatis chri
stianis hoc non licet.ad hoc.C.de iudeis.l.null⁹
⁊.c.sicut.j.de iudei.pricipibus vero licet si īmīet
piculum fidei alias secus.nam debemus toller̃ ī
fideles ⁊ eos lucrifacere deo nec debemus eos
compellere ad fidē suscipiendā vt in.c.q sincera
⁊.c.de iudeis.xlv.dist.⁊.c.ad fideꝫ. xxiij.q. v. et
vide ad materiā qd̄ nō.Oldra.ꝯsil.lxvii vbi tra
ctat.an licitū sit christianis vti auxilio īfidelium ī
bello iusto ⁊ tandem concludit q̄ sic.naꝫ macha
bei q fuerunt viri sancti inīuerunt ligā cuꝫ roma
nis q tunc erāt gentiles vt mutuo se adiuuarēt .
vt habetur Macha.i. Itē ī bello iusto iustū est
parar̃ insidias ⁊ simulare.vt in.c.vtilē.xij.q.ij. ⁊
.c.dñs xxiii.q.ii.ḡ fortius est licitum vti auxilio
infideliuꝫ.nā ⁊ fideles ī bello licite adiuuant do
minū īfidelē vt in.c.iulian⁹.⁊.c.si dñs.xi.q.iij.
¶ In glo.i.v̄.recōpēsato in fi. Jo.an.dicit q̄ ēt
secundus intellectus pōt sustinere dūmō ista cō
pensatio fiat cum discretione ⁊ credo q̄ vtrūqꝫ
intellectus pōt sustineri.nam credo q̄ possit cō
pensari labor cum ieiunijs ⁊ pecunia vt in .c.i.s̄.
eo ⁊.c.medicinā ī de pe.di.i. ¶ Sꝫ ibi queritur
nūquid īdistincte ñ valētes pugnare vel inopes
possūt votū redimere. Hosti.dicit tex. proceder̃
ī istis qui nō sunt vtiles nisi ad pugnandū. si vo
sint vtiles ad alia onera supportanda vtputa ad
fossas adimplendas.⁊c̄.non curabitur de īopia
vel de impotentia pugnandi.nam predicatores
⁊ minores ibi mēdicant.tñ sunt apti ad predican
dum ita ī similibus dicenduꝫ. ¶ In glo.in.ver
bo potēs ī fi.nō glo.q̄ hoc ītendit q̄ regulariter
penitentia īiuncta per sacerdotē pōt ex cā cōmu
tari per eundē vel per maiorē suū pro hoc vide
tex.cū glo.in.c.presbyter.lxxxij.dis.sed speciale
est in penitentia iniuncta ad itinerāduꝫ ad terrā
sanctam.nam cōmutatio huius penitentie reser
uatur soli pape ar.hic iuncto.c.sequenti. Jo.an.
dicit ⁊ melius q̄ aut penitentia fuit iniuncta pro
subsidio terre sancte ⁊ solus papa cōmutat. an
nō ꝓ subsidio sꝫ ꝓ labore itinerādi ⁊ tūc aut ille

emisit votū ⁊ sol⁹ papa dispēsat.aut solū assūpsit
signa pegrinatiōis ⁊ pōt īferrior dispēsar̃ ⁊ hoc
placet. Nā istud.c.seqns.ī rr̃uatiōe huius pote
statis soluꝫ cōsiderat subsidiū terre sancte.

Ex multa

Uotuꝫ vltrama
rinuꝫ certis casi
bus redimi ⁊ cōmutari pōt nō tñ p ali
uꝫ qꝫ per papā vel ipi⁹ cū speciali mādato h̄ p̄.
Habiles ad eūdū sed inhabiles ad pugnāduꝫ si
sunt strēnui cōsilio milites bellatores possunt se
cum ducere votum vltramarinum non redimūt
hoc 2°. ¶ Uxores nō possunt sequi viros vltra
mare nisi ⁊ ipse vouerint hoc 3°. ¶ Uiri sine con
sensu vxorum emittere possunt votum vltrama
rinum hoc quarto ¶ Clerici tāqꝫ ībabiles ad
pugnādū redimūt votū vltramarinū nisi ī certis
casib⁹ h̄ qnto.qnqꝫ sūt dicta vt pꝫ ex p̄cedēt h⁹.
fm ibi fa.terciū ibi qd̄ aūt.q̄rtū ibi ī tāta.quātuꝫ
ibi de clericis ¶ Pāo ex isto tex.nō vnū casū re
ꝛuatū soli pape ipse eni solus cōmutat votum vl
tramarinū qd̄ ītellige.qñ fuit emissū ꝓ subsidio
terre sancte.ita singulariter dicit hic glo .⁊ bene
quā semper nō. ꝓ hoc facit q̄ꝛ tex.c.precedētis
soluꝫ fundat se super subsidio terre sācte ¶ Ex
quo infero duo p̄ q̄ si quis vouisset visitare se
pulchruꝫ pro deuotione vel ire ad sanctū Jaco
bū pōt ꝯmutationem voti obtinere ab epō loci.
2° infertur q̄ in cāu hui⁹.c.qñ votū fuit emissū
ī subsidiū terre sancte legat⁹ ēt de latere dispen
sare nō pōt cum requirat̃ specialis delegatio vt
patet ī tex. ¶ Scdo nō.q̄ episcop⁹ pōt dici reli
giosus ⁊ vide q̄d dixi.s̄.de rg.ī Rea. ¶ Tertio
nō q̄ nō reprobatur ī religiosis si sint idiote ⁊ iu
ris.ignari.⁊ sic videtur q̄ in eis sit ꝓbabilis iur̃.
ignorātia.nam sicut excusātur rustici q̄ꝛ hñt intē
dere agriculture vt.l.cū de idebito.ff.de proba.
nō.i.q.iiij.§.notādum ⁊.xxxviij. dis.in sūma.ita
⁊ isti debent excusari cū vacare debeant diuinis
officijs ⁊ cōtēplationibus de quo vide qd̄ nō.in
c.qm̄.j.de simo. ¶ Nō in .§. secūdo ibi a superi
ore q̄ ꝯclusio dispositionis capit ītellectū ab his
que dicunt̃ in prefatione ꝓ hoc bonus tex.in.l.
fi.ff.de here.insti.⁊. in.c .cū pater.§. dulcissimis
de legat̃.ij.nam vba dubia capiunt ītellectū a pre
cedentibus ⁊ sequētib⁹.l.si seruus pluriū.⁊.l.q
filiabus de legat̃ p̄.ꝯsiderāda est ergo prefatio
seu exordiuꝫ cuiuscūqꝫ dispositionis. ¶ Nō q̄
polens cōsilio nō dicitur ībabilis ad pugādum
licet corpore pugnar̃ nō posset.hic ē q̄ incurrit̃
irregularitas ex solo consilio adhibito ī homici
dio vt in.c.si quis viduam.l. di. plene nō.in.c.sic
dignū.j.de homici.hinc Tullius in li.officioruꝫ
paruꝫ prodessent arma foris nisi consiliuꝫ esset
domi.vnde aduocati dicuntur militare.l.aduo
cati.C.de aduo.diuer.iudi. ¶ Nota in.§. qd̄
aūt.q̄ mulier que astrinxit se voto cum marito
tenetur eum sequi al's secus ¶ Nō in.§. in tan
ta casū specialissimuꝫ in quo maritus emittit vo
tū pegrinationis sine consensu vxoris.nā regula
riter nullū votū pōt emittere marit⁹ cū p̄iudicio

vxoris.vt nō.i.c.noluit.z.c.manifestū.xxxiij.q.
v.dixi plenius i.c.scripture.§.e.z ex hoc arguit
Hosti.religiosū claustralē posse emittere votuʒ
ꝓ subsidio terre sancte ēt sine cōsensu sui abbatis
si als ē vtilis terre sancte.de quo plē dicā i.c.fi.j.
co. ¶ Nō in.§.de clericis ꝙ clericat⁹ officium
reddit clericos ībabiles ad pugnādū ēt ꝯ sarra
cenos. Itē nō ibi necessitas vl' vtilitas ꝙ votum
pōt ꝯmutari sine necessitate dūmō sit vtilitas in
cōmutatōe z hūc tex.soleo allegare i.c.i.§.e.ꝙ i
cōmutatōe voti necessario nō requirit' ꝙ cā sit i
vouēte.satis eiʒ ē ꝙ ꝯmutatio fiat i id qđ est ma
gis vtile z deo magis acceptū.fallit i eo q vouit
ꝓ subsidio terre sancte z pōt actualiter īpriri au
xiliū ¶ Vltimo qrit' hic ď vxorib⁹ nūqd possūt
emittere votū ꝓ subsidio terre sancte sī cōsēsu
maritoꝝ.vr ꝙ sic qꝛ mariti h̄ possūt sī consensu
vxoꝝ.vt i.§.i tāta.nā vir z vxor nō iudicāt' ad i
paria.c.gaudem⁹ ď diuor. Hosti.cōcludit ꝙ vo
tū valet sine cōsēsu mariti.sʒ nō dʒ mulier exeq
sine licētia ipsi⁹ mariti si ē iuuenis z suspecta de
icōtinētia ar.in.c.cū sis.de ꝑuer.cōiuga.sʒ si est
mulier senex z potēs ad ducendum bellatores
tūc cōpellit' exequi votū.ar.h̄ z i.c.ꝑcedēti i fi.z
h̄ satis placet. ¶ In glo.iij.nō benc istā gl.ex q̄
hēs duo notabilia dcā.primū ꝙ r̄gularit' i omni
voto pōt epūs dispēsare arguēdo h̄ per locuʒ a
speciali de quo vide ꝙ dixi i.c.i.§.e. ¶ Nō secū
do ꝙ nō omne votū vltramarinū ē reseruatum
pape.sʒ illud qđ fuit emissū ꝓ subsidio.terre san
cte. ¶ In glo.in v.religiosi.dic de h̄ vt plen⁹ di
xi sup h̄ca.de regul'. ¶ In glo.in v.inhabiles
ibi sūt lachryme z c.sʒ ꝯ h̄ est.c.dilcō de sen.exc.
li.vi.vbi clerici p'it pugnare armis materialibus
z spiritualibus.doct.soluūt dupliciter.primo ꝙ
rōe clericat⁹ nō sūt habiles.sʒ rōne iurisdcōis si
quā habēt reddūt' habiles.vt i ꝯrio.vl' scđo pos
sūt clerici pugnare ꝑ alios armis mālib⁹ z spūa
lib⁹.vt i ꝯrio nō ꝑ se vt h̄. Tu ď mā dic vt plenis
sime dixi i.c.clerici arma.§.de vi.z honesta.cler.
¶ In glo.fi.in fi.de hoc dic vt dixi.§.in.c.ꝓx.
sup glo.z regulariter dicēdū ꝙ penitētia pōt ex
causa cōmutari nō ob.h̄.c.i fi.solū eiʒ hoc inten
dit ꝙ cāe hic narrate que cōcernūt inhabilitatē
ad pugnandū nō sūt sufficiētes ad cōmutanduʒ
peregrinatōem iniunctā i penitētia.quia in hoc
nō cōsiderat' habilitas pugnādi.sed potētia iti
nerādi.vt.§.c.ꝓx.non ḡ tollit iste tex.qn ex aliis
cāis possit ꝯmutari penitētia. Abbas.

Per tuas

Qui vouit r̄ligio
nē igredi si voto
nō cōpleto fiat epūs renūciare dʒ z vo
tū iplere.sic cōiter sūmat'.sʒ pōt aliis modis in
telligi z sūmari vt.j.patebit. Cōmunis diuisio.
scđa ibi nos. ¶ Nota p̄mo ꝙ valet votū de in
trādo certā religionē z ꝙ citra ꝓfessionē votuʒ
pōt dici solēne z dicitur forte solēne propter in
strumentum z prelati presentiam.sed quo ad
dirimendum matrimonium post contractum
non dicitur solemne nisi per professionem.vt in
c.i.eo.ti.li.vi. ¶ Secundo nō.ꝙ nō implēs vo
tum infra terminū p̄fixuʒ dicitur voti transgres
sor.nam dicitur transgressor respectu temporis
quia non adimpleuit tempore promisso pro h̄
c.non est.§.eo. ¶ Tertio nō.ꝙ votū restrictuʒ
ad certum diem obligat ad duo.primo vt adi
pleatur die prefixo.secundo vt pure impleatur
vnde etiam post lapsum diei remanet obligatio
simile in.l.celsus.ff.de arbi.similiter in.c.cum di
lecti.de do.z contu. Item nō secundum vnum
intellectum vnam notabilem differentiam inter
matrimonium carnale z spirituale.nam per ma
trimonium carnale tollitur votum prius emis
sum matrimonio non consonum.vt in dicto.c.
i.secus in matrimonio spirituali vt hic.nam in
ter episcopum z ecclesiam cōtrahitur matrimo
nium spirituale.vt in.c.ij.de transla.prelato.z ta
men per hoc matrimonium non est sublatum
votum religionis precedens.z sic videtur forti
us esse matrimonium carnale. ¶ Sed contra
hoc z contra litteram oppo.nam votū simplex
i.non solennizatum per professionē tollitur per
fortius vinculum superueniens.vt in.c.qui post
de regul'.li.vi.vbi patet ꝙ si vouens intrare cer
tam religionēʒ intrat aliam laxiorem tollitur p̄
mum votum.ergo idem dicendum per adepti
onem episcopatus cum magis mereatur epi
scopus q̄ʒ simplex religiosus.vt in.c.licet.de re
gu.z.c.veniens.de renun. ¶ Item existens in
monasterio iam professus fauore populi z epi
scopatus potest extrahi.de monasterio z epi
scopatui prefici xviij.questione.i.c.i.ergo forti⁹
potest ille eligi anteq̄ʒ intrauerit monasterium
nec debet dici voti transgressor ex quo i melius
trāsmutat.vt in.c.scriptur'.§.eo.z.c.peruenit.ď
iureiu. So.cōtraria sūt difficilia z vario modo
soluuntur per doc.quidam enim inherentes cō
trariis dicunt ꝙ iste habebat conscientiam erro
neā quia putabat se teneri ex primo voto.quaʒ
conscientiam nō poterat deponere nisi resigna
ret episcopatum vnde non ex debito.sed vt sue
erronee conscientie satisfaceret papa prebuit cō
silium de resignatōe.facit.c.per tuas.z quod ibi
nō.j.de simo. ¶ Secūda solutio.ꝙ ideo papa
h̄ consuluit.quia iste poterat profiteri z postmo
dū in episcopum promoueri.ar.in.c.cōmissum
j de spon.z assumendo habitum adiiciebat ad
gradum professionis.nam plura licent prelato
seculari que non licent regulari.vnde ex quo vo
to se astrinxerat ad vitam regularem debebat ꝑ
ficere votum z postmodum prefici episcopatui
z hec solutio esset satis bona si pro certo demū
iste fuisset eligendus.sed forte iterum non fuis
set electus vt presupponit tex.in fi.z sic non est
verum istum vtrunq̄ʒ potuisse adimplere.nam
prima fronte iste dimittit episcopatum vt tran
seat ad regularem vitam quod est contra iura
superius alle. ¶ Tertio soluit Hosti.ꝙ iste nō
fuit legitime promot⁹.quia erat i peccato mor
tali propter voti transgressionē z sic sua electio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nō tenuerat vt in.c.cū ī cūctis de elec.sec⁹ si ante
emissiōez voti fuisset elec⁹. Et ex hac vltia soluti
one esset īferendū qȝ p superuenientiaȝ epatus
tollitur votum religiōis precedēs si vouēs erat
añ terminū adimplēdi votū. Sed contra hanc
so.facit qꝛ non quodlibet peccatum mortale ipe
dit electionē nec deijcit postmodū ꝓmotū.vt est
tex.cuȝ glo.in.c.sicut.de iureiur.facit qȝ nō.glo.
i.c.florētinū.lxxxv.di. ¶ Itē ꝑ transgressione
voti potuerat isti īpōi pñia sicut obseruat̄ ī simi
li i.c.g post preall.ꝛ dicto.c.i.de voto li.vi. vnde
putarē ꝙ si vouens cōsensit electioni principali
ter propter deum ꝛ vt magis mereatur ꝙ tē non
tenetur resignare episcopatui.sed de transgressi
one pri⁹ facta īponetur pñia.sed si consensit vt p̄
esset ñ vt magis mereatur ꝛ tunc tenetur r̄signa
re epatui ꝛ sic posset intelligi iste tex.nam solum
papa hic aduertit ad cōsciētiā istius.facit qȝ nō.
glo.in.c.monachi vagantes.xvi.q.i. facit tex.in
c.ij.de transla.prel.vbi dicitur ꝙ matrimonium
spūale est fortius ꝛ dignius carnali ꝛ per hoc pñt
solui alie qōnes hic tacte p doc.Et nō.vltimo ex
tex.ꝙ resignās epatui vt adipleat votū religiōis
qȝ emisserat poterit iterū assumi ad eūdem epi
scopatū licet ex cōscientia cris episcopatum reli
queret.qȝ multū limitat.c.sup eo.de elec.rō ga
per iplemētū voti tollitur ōis precedēs trāsgres
sio ¶ In glo.fi.ibi ad inferiores glo.vult facer̄
drīam inter epatū ꝛ dignitates seculares inferio
res vt p̄ cāu religiosus possit promoueri.zᵒ nō
ꝛ aduerte ga aut queritur de promotione ad e
piscopatū ꝛ non est dubiū vt i.c.i.xviij.q.i. ꝛ i.c.
quorundā.ꝛ in.c.si religiosus.de elec.li.vi. aut q̄
ritur nūqd possit ꝓmoueri ad ecclesiā curatam
nō collegiatā ꝛ cōiter tenetur ꝙ sicut i.c. qȝ dei
ȷ.ti.prox.vbi plene dicam.aut ecclesia curata est
collegiata clericorū seculariū.ꝛ tunc ē dubiū nū
quid religiosus pōt assumi in prelatū illi⁹ eccle.
ne hōies disparis ꝓfessionis ꝯgregētur in eodē
collegio ꝛ de hoc cāu dubitauit ista glo.de quo
vide glo.nō ꝛ satis plenā i.cle.i.de electio.aliqd
dicetur in.d.c.qȝ dei timorē ¶ In glo. fi.nō fi.
glo.hic iuncto tex.ꝙ obtinēdo dignitatē nō pōt
effici religiosus.ratio qꝛ ingressu omnia renūci
at ita ꝙ propriam voluntatē a se abdicat ꝛ subij
cit se voto abbatis vt i dicto.c.si r̄ligios⁹.ꝛ sic di
gnitas ꝛ professio non sunt compensabilia.sed si
post professionē eligitur absoluitur ab obedien
tia abbatis ꝛ nullam amplius hēt cōionem cum
primo monasterio vt in.c.ne pro cuiuslibet xvi.
q.i.ꝛ in dicto.c.i.

Postulastis

Postulastis. Prelatus et ꝓfessus pōt votū vltramarinū emittere ꝛ in su
os vsus vicesimā ꝓuētuū ecclesie cōuerter̄. diui
dit̄.p̄ ꝯsultatio.zᵒ r̄nsio ibi descretiōi.ꝛ pro cāu
premitte qȝ hētur i glo.i. ¶ Nō p̄ ꝙ prelatus re
gularis pōt emittere votū pro sucursu terre san
cte ēt sine licētia superioris.qȝ uidetur singular̄
dictuȝ nec alibi legi.ex quo ifertur ꝙ religiosus
pōt sine crimine maxime ad tps deserere monaste
riuȝ ꝛ insistere publice vtilitati ecclesie vlis. pro
quo vide pulchꝝ tex.in.c.nos aūt.xvi.q.i.vbi di
citur qȝ otiuȝ monachale non est preferendum
vtilitatib⁹ ecclesiasticis pro quo.c.licet.de regu.
vbi patet ꝙ solicitudo labor ꝛ doctrina preferun
tur silentio cōtemplationi ꝛ quieti. ¶ Secūdo
nō.ꝙ certa pars reddituuȝ ecclesie pōt lrime de
putari pro vtilitatibus ecclesie vniuersalis. nam
oēs ecclesie sunt vnuȝ corpus vt in.c. pudēda.et
c.loquitur xxiiij.q.i.debent ergo mēbra confer
re ad cōseruationē totius corporis.facit.c. vidē
tes.xij.q.i. ¶ Nō ibi verbo ꝛ exemplo ar. opti
muȝ ꝙ religiosus nō debet acceptare dignitateȝ
extra monasteriū si non est ad illā vtilis. ꝓ quo
vide bonā glo.in.c.monachi vagantes.xvi.q.i.
¶ Sed quero nunquid qȝ dicitur hic in prelatis
regularibus habeat locum in religiosis simplici
bus vt possint emittere hoc votuȝ sine licētia ab
batis.Hosti.sentit ꝙ non qꝛ nō reperitur iste ca
sus i quo monach⁹ possit emittere votū sine licē
tia abbatis ar.xij.q.i.c.nolo ꝛ.c.nō dicatis.ꝛ xx.
q.iiij.in.c.monachis.nisi forte essent multum in
structi i offō p̄dicandi vt in.c.ex multa.s̄.eo.ti.et
sic videt̄ Hosti.dubitare.sed ego p̄ in prelatis re
stringerē istum tex in cāu qñ fit passagium gene
rale ex dispositione romani pontificis.nam tunc
videt̄ data licentia prelatis eundi pro succursu
terre sancte.sed hoc cessante non puto ꝙ prelat⁹
maxime regularis possit se ad hoc obligar̄ sine
licentia superioris qꝛ episcopus hoc facere negt
vt in.c.magne.s̄.eo.ꝛ qȝ ibi dixi. ¶ In religio
sis vero simplicibus puto nō licere sine licentia
superioris qꝛ nullam voluntatem habent ꝛ sic ñ
possunt se obligare ex voto nam ꝛ in papam nō
pōt religiosus promoueri sine licentia abbatis
nō glo.in.c.quā sit.xviij.q.ij.ꝛ sic hēs hic casuȝ
ꝙ non eodem vinculo astringitur abbas suo su
periori sicut monachus abbati. vide bonam
glo.ad hoc in.c.de presentium.xvi.q.i. ꝛ s̄m hoc
tempera nō. n.c.scripture.s̄.eo.per. Inno.
In glo.secunda in fi.glo.nō soluit contrariū Vi
cen.dicit ꝙ vbi priuata vtilitas ex toto ꝯfunditur
ꝛ publica parum iuuatur non debemus prefer
re publicam vtilitatem priuate.ꝛ nō hanc solutio
nem facit ad materiam.l.i.ff. so. ma ¶ zᵒ soluit
Gof. ꝛ Hosti. ꝙ vtilitas publica est preferenda
priuate qñ priuata icluditur sub publica als sec⁹
ꝛ hāc so.ponit glo.in.c.licet de regu.ꝛ hoc itelli
gereȝ qñ priuata persona haberet electionem sȝ
superior debet preferre publicā licet priuata nō
includatur sub publica vt in.c. bone.de postu. p̄
la.ꝛ.l.i.so.ma.Abbas.

¶ De statu mōachoꝝ ꝛ canōicoꝝ ꝛ r̄lariū Rubrica

¶ Supra visū ē de ꝯuersione ꝯiugatoꝝ. Iteȝ
de voto.sȝ qꝛ ꝯuersi ad religionē vel vouētes in
gredi efficiuntur vt plurimuȝ monachi vel cano
nici reglares.iō post Rubricas p̄cedētes subijcit̄ ista

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf